

Nr 3 2002

GENESIS

**Skapelsekonferensen
i Falun**

**Skapelse-
modellen**

**Book of Life
Bästa boken om evolution**

REDAKTÖR OCH LAYOUT

Erik Österlund, tel 0582/165 75, 150 70
 PI 5062 B, 694 92 HALLSBERG.
 E-mail: redaktion@genesis-vus.se

ANSVARIG UTGIVARE

Mats Molén, Tel 090/13 84 66

Respektive artikelförfattares åsikter behövs ej nödvändigtvis överensstämma med redaktionens.

PRENUMERATION

"Genesis" utkommer med 4 nr/år. Man prenumererar genom att sätta in 130 kr på föreningens postgiro (95 kr för studerande).

LÖSNUMMERPRIS: 35,- kr

Föreningen GENESIS

Vetenskap Ursprung Skapelse

Föreningen GENESIS är en allkristen sammanslutning som främjar spridandet av böcker, broschyrer och annan information som stöder skapelse. Vi granskar och presenterar material som belyser utvecklingslärans karaktär och konsekvenser. Föreningen vill verka för en kristen grundsyn på vetenskaperna och för att den bibliska synen får komma till tals i skola och samhälle.

Internetadress: www.genesis.nu

STYRELSE:

Anders Gärdeborn, ordf
 Mats Molén, v ordf
 Paul Annala, sek
 Markus Rosander, v sek
 Stefan Halldorf, v kassör
 Ingegerd Carlsson
 Joakim Linder

Anette Gustafsson (suppl)
 Tomas Widholm (suppl)
 Lennart Ohlsson (suppl)
 Tomas Fryxellius (suppl)
 Bengt Halldorf, kassör (suppl)

MEDLEMSKAP

Stöd detta viktiga arbete genom medlemskap!
 Begär föreningens stadgar.

FÖRENINGSDRESS

Föreningen Genesis, Vetenskap Ursprung Skapelse
 c/o Anders Gärdeborn, Krakas väg 56, 72355
 Västerås. Tel 021/221 81

Manus och tips till tidningen skickas till:
 GENESIS, c/o Erik Österlund,
 PI 5062 B, 694 92 HALLSBERG

Postgiro:

29 55 88-8 (Sverige)
 2 92 15 61 (Danmark)
 800011-70845334 (Finland)
 0806 1987593 (Norge)

Tryck: Norra Skåne Offset, Hässleholm

GENESIS trycks på miljövänligt papper

Titelbild: Katastrofer är den viktigaste förklaringen till de geologiska lagren. Noas ark räddade djur och människor i den största. Läs om skapelsekonferensen. Foton: Erik Österlund

ISSN 0284-5237

Går du i ledband eller följer du sanningen?

Du lever inte i ett vakuum. Du är beroende av din omgivning. Det är lätt att falla till föga för omgivningens tryck ifråga om åsikter och inställningar. Ofta är det inte bara enstaka åsikter man anammar utan hela paket. Ja, ett helt ramverk som styr hur man tänker. Detta ramverk tar man till sig innan man tänkt igenom olika frågeställningar. Ramverket "hjälper" till att ge "rätt" svar på frågor man kan ha.

Om man tänker så självständigt att man ifrågasätter ramverket och beaktar det man ställs inför på friare sätt tankemässigt kan man råka ut för problem, sociala problem i den närmaste kretsen, i familjen, bland grannar, på arbetet, i sällskapslivet. Därför är det ofta lättare att falla in i den roll som förväntas av omgivningen. Det orsakar minst problem. Men opponerar man sig mot något, hur välgrundade argument man än har, ifrågasätts man, dvs min person ifrågasätts. Det är ofta svårt att bli accepterad och ha annorlunda åsikter.

Ett ramverk som har blivit allt tydligare för tänkandet i vårt samhälle i stort idag i Sverige är evolutionismens ramverk. Evolutionen ses på många sätt som ett slags helig dörröpnare till djupare förståelse som skall göra oss lyckligare. Och evolutionismen har sina evangelister.

För att säkerställa evolutionismens ledande roll för man i något slags preventivt syfte fram att det inte finns någon absolut sanning, utan sant är det som är sant för dig och vad du blir lycklig av. Det är den högsta ledstjärnan.

Vågar du tänka annorlunda och inse för dig själv och andra, att sanningen är oberoende av dina åsikter? Vågar du inse att det viktigaste i livet faktiskt är att ta reda på vad som är sant och riktigt? Det har varit vetenskapens ledstjärna alltsedan dess begynnelse i kristendomens hägn.

Vågar du fördomsfritt ställa dig inför alla de fakta som visar att du själv och allt omkring dig inte har kommit till av sig själv utan har ett intelligent ursprung, en Skapare? Det får konsekvenser för ditt liv. Vad gör du med Skaparen?

Om det faktum att det finns en Skapare ligger till grund för ditt tänkande, då räknar du med denna verklighet i din bedömning och tolkning av fakta du stöter på. Går du i evolutionismens ledband har du redan från början uteslutit Skaparen. Tror du att du hamnar rätt då?

Innehåll

Bländande design i miniformat Werner Gitt.....	3
Genesis skapelsekonferens 2002 Anette Gustafsson/Erik Österlund	4
En enkel sammanfattning av skapelsemodellen Paul Annala.....	10
Är Bibel 2000 och dess noter tillförlitliga? Seth Erlandsson	12
Bokrecension: Intelligent Design Creationism and its Critics Vesa Annala....	14
Geologisk idéhistoria Per Landgren	18
Genesis – en jättebra bok! Mats Molén	22
Kortnytt Gunnel Molén	25
The Book of Life Anders Gärdeborn	27

Bländande design i miniformat

WERNER GITT

Människokroppens celler kan producera åtminstone 100 000 olika slags proteiner, alla med en unik funktion. Den information som krävs för att tillverka var och en av dessa komplexa molekylära enheter finns lagrad i den välkända

molekylen DNA.

Vi människor tror att vi har kommit mycket långt teknologiskt, när det gäller att komprimera information i datorernas hårddiskar, chips och CD rom-skivor. Dessa enheter lagrar dock informationen på ytan, medan DNA lagrar informationen i tre dimensioner dvs även i djupled. Detta är, så långt vi känner till, den effektivaste lagringsmetoden av information.

Låt oss undersöka hur mycket information DNA av ett knappnålshuvuds storlek kan innehålla. Om all denna information blev nedskrivet i pocketböcker, skulle man med dessa kunna bygga 500 boktravar till månen! Den som har gett upphov till ett informationsförråd med en sådan förbluffande lagringskapacitet måste vara mycket intelligent.

Och inte nog med det, den informationen som lagras i DNA överförs från

generation till generation i levande material. Det finns ingen vetenskaplig lag som stöder uppfattningen om att livet, med all dess information, skulle ha kunnat uppstå från icke levande materia. Tvärt om vet vi från vetenskapliga principer, speciellt från mitt eget expertområde (Red. komm: författaren har skrivit många

vetenskapliga artiklar inom områdena informationsteori, matematik och reglerteknik), att information (av det slag vi finner i allt liv) alltid pekar tillbaka mot en intelligent avsändare. När vi tittar på allt levande mot bakgrund av den kunskap vi idag har om DNA är vetenskapen ett starkt stöd för tron på en Skapare. □

Genesis skapelsekonferens 2002

Dr Monty White från Answers in Genesis i Storbritannien var huvudtalare på konferensen. Foton: Erik Österlund.

Göran Schmidt talade om den bristfälliga undervisningen i evolution i våra skolor.

ANETTE GUSTAFSSON

Fossil är inga bra argument för evolution. Däremot kan de viktig information om forntida djur och växter. Mats Molén visade intressanta fossil.

Skapelsekonferensen i Falun hade temat "Vetenskap och tro" och på fredagen inledde Dr Monty White med att tala under rubriken *Can we trust evolution-believing Scientists?* Monty White berättade också i inledningen hur han själv fick upp ögonen för skapelsen och att han under ett antal år inte kände till någon eller hade kontakt med någon som trodde på skapelsen som den beskrivs i Bibeln. Han fick därför läsa evolutionistisk litteratur och – som han själv sa – blev han kreationist genom att läsa evolutionslitteratur. Monty White illustrerade sitt föredrag med många roliga och talande overheadbilder. Framförallt

upplevde jag att föredraget tog upp hur blint evolutionister ofta forskar och lägger samman fakta för att få det att stämma med teorin om evolutionen.

Lite senare på kvällen talade Göran Schmidt under den spännande rubriken *Vad min biologilärare aldrig berättade*. Många ungdomar hade slutit upp till denna samling och intresset att få veta mer om skapelsen verkade stort. Fyra områden som Göran Schmidt tog upp var

- Informationsfrågan och mutationernas roll,
- Frågan om livets uppkomst,
- Det naturliga urvalet

– Fossiler som argument för evolutionsteorin.

Alla dessa områden är centrala för utvecklingslärans trovärdighet och på alla dessa områden stöter alltså evolutionsteorin på problem. Detta nämns sällan om i skolan, vilket Göran Schmidt förklarade med att lärarna oftast inte är informerade om dem eller helt enkelt okritiskt accepterar läromedlens version av hur livet uppkommit. □

ERIK ÖSTERLUND

Samlingarna var välbesatta, ca 200 uppskattades antalet till mer än en gång. Här talar Mats Molén om mutationer, tryckfel i arvsanlagen. Foton: Erik Österlund.

Skapelsekonferensen i Falun kändes som lite av en brytpunkt eller en vattendelare. Det kom märkbart fler till konferensen, både utifrån landet och lokalt. Det var stundtals fullsatt med ca 200 på samlingarna. Den lokala konferenskommittén hade arbetat mycket bra, konferensen var ett samarbete mellan fyra lokala församlingar. En bidragande orsak till den ökande uppmärksamheten av skapelsefrågan är säkerligen den ökade uppmärksamheten i media.

Huvudtalare var Dr Monty White från Storbritannien som förestår den brittiska avdelningen av Answers in Genesis (AiG). I Genesis nr 3 -01 berättar Monty White om sin väg från teistisk evolutionist till bibliskt skapelsetroende. Det intressanta är att han blev övertygad skapelsetroende genom att läsa omfattande litteratur om evolutionen, inte skapelselitteratur. Han såg helt enkelt den bristande förekomsten av bevis för evolutionen och hur osannolik den var. Dessutom fanns det inga verkliga saksåkäl som motsade Bibelns beskrivning av hur allt kommit till, dvs om man läste Bibelns skrifter som om de beskrev en historisk sanning om hur saker och ting verkligen gått till, inte bara som

Genesis 3 -02

Answers in Genesis startade i Australien för 30 år sedan men är idag representerat på många platser i världen.

Äldre nummer av Genesis är lika aktuella idag som när de kom ut, en värdefull informationsbas.

Bokbordet ger alltid mycket matnyttigt på konferenserna. Bra böcker kan också beställas från bokbordet på vår hemsida. www.genesis.nu

en poetisk omskrivning. Han insåg att han kunde bli skapelsetroende utan att begå intellektuellt självmord.

Monty White uppfostrades till ateist, men det misslyckades uppenbarligen. Det var kristna studenter som ledde honom till Kristus. Hans föräldrar blev arga på honom. Men idag är de också kristna. Dr White har sin examen inom gaskinetikområdet, forskade i 5 år och var sedan administrationschef vid universitetet i Cardiff i 28 år innan han blev föreståndare för den brittiska avdelningen av AiG. Det skedde då han passerat 50-årsåldern. Han säger till kristna i Sverige att åldern inte är något hinder för Gud att kalla människor till heltidstjänst för Honom.

Answers in Genesis (AiG)

AiG startade i Australien för 30 år sedan som en skapelsetroende och evangelisk organisation med syfte att ära Gud och hjälpa människor att hitta räddningen i Jesus Kristus. Det är samma målsättning som Föreningen Genesis har. Idag finns AiG i Australien, Nya Zeeland, Japan, Sydafrika, Storbritannien, Kanada och USA. Organisationen ger ut två tidskrifter, familjetidskriften *Creation* och den tekniska tidskriften *Creation TJ (Technical Journal)*. Information om organisation finns bl a på den omfattande hemsidan www.answersingenesis.org

Man har 20 000 besök per dag på den.

Första Mosebok är historiskt korrekt

Alla hänvisningar i Nya testamentet i Bibeln utgår ifrån att Första Mosebok är historiskt korrekt.

Monty White föreläste på ett medryckande och lättförståeligt sätt, med hjälp av många overheadbilder. Han påpekade att det är viktigt vad vi utgår ifrån i vårt tänkande, hur vi närmar oss problemen vi studerar. Det är viktigt att påpeka att man kan lita på Bibeln alltifrån dess första vers till den sista.

Han testade om vårt tänkande utgick från Bibeln genom att fråga oss om vi trodde att kängurun någon gång i historien levte i Mellanöstern. Även om man inte hittat bevis för det bland fossilen så innebär ju inte det att kängurun inte levte där. Bibeln säger dock att de djur som finns på jorden idag härstammar från de djur som räddades på Noas ark från en världsomfattande översvämning. Arken landade enligt Bibeln på ett berg i Mel-

Vesa Annala, välkänd skribent i tidningen Genesis, var tidigare skeptiker och ateist, och blev i vuxen ålder kristen. Kanske har därför argumenten för kristen tro därmed prövats extra noggrant. Det är detta som Annala i *Tro eller veta eller båda? Den kristna tron – ett intellektuellt försvar för fram*. Vesa har läst både naturvetenskap och teologi och arbetat flera år som pastor, och passar därför utmärkt som försvarare för den kristna tron! Arfus, ISBN: 9197264601, Pocket, 196 sidor, 85 kr

1998 publicerade National Academy of Sciences i USA en bok kallad *Teaching About Evolution and the Nature of Science*. Man ville förvissa sig om att evolutionsteorin verkligen lärdes ut i skolorna. Denna bok, *Refuting Evolution* av Jonathan Sarfati, går igenom den förutnämnda skiftan punkt för punkt och visar att den har fel. *Answers in Genesis*, ISBN: 0949906247, Pocket, 144 sidor, Prisuppgift/ Köp från BOL

Tidskriften *Touchstone* är en amerikansk kristen tidning, och ett samarbete mellan olika kristna kyrkor. I detta dubbelnummer har man samlat alla ledande namn inom *Intelligent Design*-rörelsen, och tidningen innehåller 13 olika artiklar av personer som Johnson, Behe, Dembski, Wells m fl. Bra introduktion till rörelsens bredd! *Fellowship of St. James*, Tidskrift/dubbelnummer, 114 sidor, 50 kr

Ariel Roth var talare på 1997 års skapelsekongress i Kalmár. Roth har doktorerat i zoologi. I *Origins: Linking Science and Scripture* sammanfattar han ett helt livs forskning kring skapelse och evolution. Han menar att Bibeln och vetenskapen till fullo går att harmoniera, och hans slutsats är att den Bibliska modellen är tillförlitlig och lämnar färre obesvarade frågor än något annat alternativ. Roth är som många andra skapelsetroende genuint intresserad av vetenskap. *Review and Herald Publishing Association*, ISBN: 0828013284, Inbunden, 384 sidor, Prisuppgift/ Köp från BOL

John Ashton är redaktör för boken *In six days: why 50 scientists choose to believe in creation*. 50 olika skapelsetroende vetenskapsmän motiverar sitt ställningstagande. Alla upptänkliga vetenskapsgrenar finns representerade, och namnen återfinns Sverigebekanta såsom Jerry Bergman, Ariel Roth och Werner Gitt men alltså också 47 andra högtintressanta artiklar. Man kan alltså kombinera skapelsetro och vetenskap! ISBN: 1864364432, Pocket, 360 sidor, Prisuppgift/ Köp från BOL

lanöstern, så kängurun måste alltså en gång i tiden strax efter den stora floden ha levt i Mellanöstern.

Buggar i livets språk

Mats Molén redogjorde för vad mutationer kan åstadkomma, och vad de inte kan åstadkomma. Mutationer anses av evolutionisterna vara bränslet som för evolutionen "framåt".

Mutationer är enkelt uttryckt tryckfel i arvsanlagen, dvs arvsanlagen styr inte tillverkningsprocessen för aminosyror och proteinerna som de ska. Det mänskliga datorprogrammet får en bugg. Kan mutationer åstadkomma något intelligent resultat? Nej, för att åstadkomma intelligent information, sådan som styr processer och åstadkommer resultat krävs en intelligens. Intelligens i arbete åstadkommer information.

Det finns olika språk för att förmedla information. Datorspråkets ettor och nollor är ett slags språk. Morsealfabetet är grunden för ett annat. Det mänskliga språket är ett kompli-

Förtroendevalda i Föreningen Genesis: Tomas Widholm – styrelseledamot, Bengt Halldorf – kassör, Pär Andersson – prenumerationsregistret, Katrin Rehnström – styrelsesuppleant, Joakim Linder – styrelseledamot, Anette Gustafsson – styrelsesuppleant, Paul Annala - föreningens ordförande, Mats Molén – styrelseledamot, Sebastian Ibstedt – styrelsesuppleant, Stefan Halldorf – styrelseledamot, Anders Gärdeborn - styrelsesuppleant
Avgående styrelseordföranden Anders Gärdeborn får en fossilavgjutning av en Ichthysosaurus. Foton: EÖ

cerat och välartikulerat språk som kan förekomma i många varianter, som i grunden är nedlagt i arvsanlagen från början. DNA-molekylen är uppbyggd av ett genialt och enkelt alfabet. Språket som används är livets språk. Informationen som språket förmedlar har någon förmedlat, Skaparen!

Yom

Ett pass i Monty Whites föredrag handlade om det hebreiska ordet *Yom*, som oftast översätts med *dag*. Hur det skall översättas i olika sammanhang får man hjälp att avgöra av i vilket sammanhang ordet står. Vilka ord som används tillsammans med det. *Dag* kan ju betyda, beroende på sammanhanget,

- tidsperiod,
- vanlig dag (den tid det tar för jorden att snurra ett varv runt sin egen axel) eller
- den ljusa tiden på dygnet.

Yom används 2301 ggr i Gamla testamentet. Det enda stället där det finns oenighet om hur man skall förstå det är första kapitlet i Första Mosebok, dvs om det betyder vanlig dag där.

Överallt i Gamla testamentet utanför första kapitlet i Första Mosebok då *yom* används tillsammans med en siffra (mer än 400 ggr) betyder det alltid en vanlig dag.

Överallt i Gamla testamentet utanför första kapitlet i Första Mosebok där *afton* och *morgon* står tillsammans utan att ordet *yom* finns tillsammans med dessa ord betyder sammansättningen alltid en vanlig dag (38 ggr). Alltid då ordet *afton* eller ordet *morgon* står tillsammans med *yom* utanför första kapitlet i Första Mosebok (faktiskt 23

ggr var) betyder det alltid en vanlig dag.

Överallt i Gamla testamentet utanför första kapitlet i Första Mosebok då ordet *natt* står tillsammans med *yom* (52 ggr) betyder *yom* alltid en vanlig dag.

I första kapitlet i Första Mosebok används alla dessa uttryck tillsammans, *yom*, siffror, *afton* och *morgon* samt *natt*. Ändå finns det de som har svårigheter att förstå vad *yom* betyder här.

Att Gud använt just dagar i samband med skapelsen har naturligtvis ett syfte från Hans sida. Skaparen kan naturligtvis i princip skapa som Han vill, på en sekund eller en miljard år. Han skapade på sex dagar och vilade från sina verk, som det heter, på den sjunde. Han gav oss en förebild med ett flerfaldigt syfte. Vi vilar oss från våra verk då vi kommit in i sabbatsvilan. Sabbatsvilan är en förebild på räddningen i Kristus. I Kristus gör vi inte något i egen kraft, utan Gud är den som verkar i och genom oss.

Korruption och återupprättelse

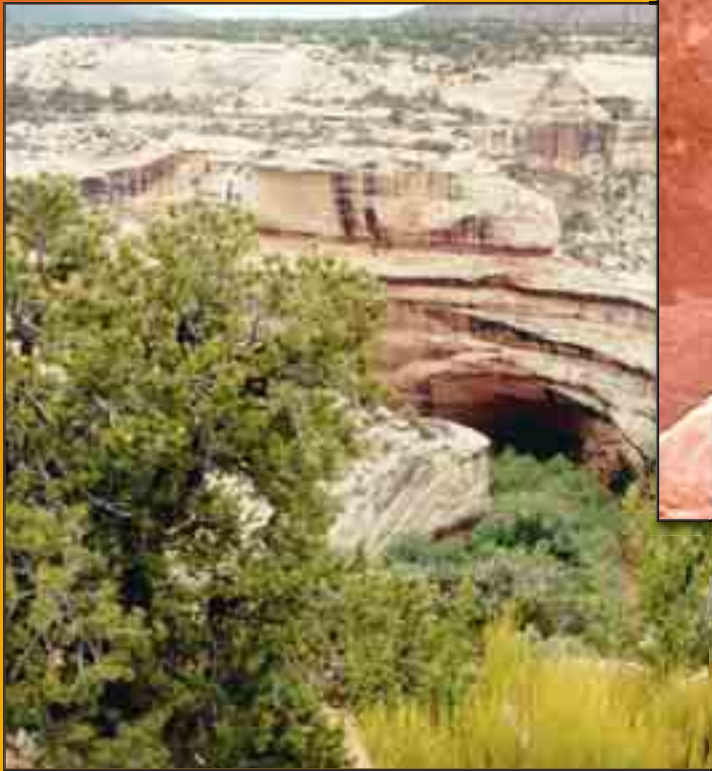
Monty White visade också tydligt att just Kristus har en central roll i förhållande till de första händelserna strax efter skapelsen. Skapelsen blev förstörd genom att människan med sin oerfarna fria vilja misslyckades med att välja rätt, dvs att i allt hålla fast vid vad Skaparen, Gud, sagt henne. Naturligtvis förutsåg Gud detta och hade en lösning på detta. Han fick betala priset själv genom Kristus. Många har ifrågasatt varför Gud skapade människan med en förmåga att välja fel. Det kan man naturligtvis göra, men eftersom Gud

är Gud visste han nog vad Han gjorde. Utan den fria viljan vore vi tydligen inte Hans avbilder som kan älska som Han, som är vårt slutmål.

Utan de dåliga nyheterna strax efter skapelsens morgon finns det ingen grund för de goda nyheterna som Kristus kommer med. Utan en verklig första Adam finns det ingen verklig andra och sista Adam, Kristus. Den process som skapelsen kom in i då de första människorna föll i synd, vände sig bort från sin Skapare, var så omvälvande och så väldig att Gud själv, Jesus Kristus, behövde betala ett pris som innebar död, avskildhet från Skaparen, som människan inte kunde klara av. Vi kan egentligen bara ana hur den ursprungliga skapelsen var i fullkomlighet, och hur den åter kommer att bli en gång.

Döden som är en fiende, därför att den skiljer oss från vår Skapare, det är det som verklig död är, fanns inte i begynnelsen, naturligtvis. Allting var ju gott, dvs utan fiender. Döden kan inte vara ett redskap för att åstadkomma gott. Det är gemenskap med Gud som är gott, inte avskildhet från Honom. Döden är ett mellanspel i denna fallna värld. Döden fanns inte tidigare och finns inte senare. Den grundlades av kristis ställföreträdande död och fullbordas enligt Bibeln i en snar framtid.

För evolutionen är döden alltid närvarande och redskap för att åstadkomma vad vi ser runt omkring oss. Döden är upphovet till skönheten. Men, det är viktigt att påpeka, det som är nu, är inte nyckeln till det förflutna, eller till framtiden. Den enda kunskapskälla som med säkerhet är nyckeln till det

Kachina Bridge vid Natural Bridge National Monument i Utah. Här finns ett flertal hållristningar av indianer ca 1500 år gamla. Flera av dem kan tolkas som föreställande olika dinosaurier. Här visas ett exempel på en som påminner om en sauropod. Den undre bilden är ett försök att i bilden lägga till konturer för att lättare se vad den föreställer. Foton: Doug Sharp.

förflutna och till framtiden är kunskap som Skaparen visar oss. Det har Han gjort i Bibeln. Bibeln kan man säga är universums historiebok.

Hur ser du på Bibeln? Är den en auktoritet för dig?

Dinosaurier

Monty White hade också ett intressant fördrag om dinosaurier. Men här som alltid måste man börja med Bibeln för att ha störst möjlighet att hamna rätt. Vi har en korruperad, förstörd värld att räkna med. Det är i denna värld som bl a dinosaurierna, lev. Den världen skiljer sig alltså ifrån den ursprungligt skapade världen.

En del tror att dinosaurier motbevisar Bibeln. Några ifrågasätter om de funnits. Naturligtvis har de funnits, det finns beskrivningar av djur i Bibeln som passar in på olika dinosaurier och det finns fossil av dem.

Det som framför allt fascinerar med dinosaurier är storleken. Det har funnits varianter som varit enormt stora. Men det största djuret finns fortfarande, blåvalen. Men man ska komma ihåg att genomsnittstorleken på dinosaurierna

En av de viktiga overheadbilder som Monty White visade.

var som ett får.

Dinosaurier existerade efter Adams tid. De dog ju, de fanns efter det att döden kommit in i världen. Ursprungligen var alla dinosaurier växtätare. Bibeln säger att alla djur ursprungligen var det, också människorna. Men växter då, lever inte dom, i så fall dog de ju före fallet eftersom man åt dem, kan någon fråga. Det vi måste sätta in i bilden av verkligheten, är Bibeln förståelse av vad liv är, inte vår egen utfunderade förståelse av begreppet. Växter omfattas tydligen inte av Bibelns livsbegrepp, även om de naturligtvis lever på något slags sätt. Eftersom död är avskildhet från Gud är liv motsatsen. Och djur hade liv. Bibeln säger ju att livet finns i blodet. Dvs djur som har blod har liv. Det kan ge anledning till intressanta undersökningar om vad blod är för något, dvs var gränsen

går för vad som är blod, dvs vilka djur som har liv i biblisk mening.

Men alla hemska tänder då, tyder inte de på att sådana djur är specialiserade på att vara rovdjur och äta kött? Om T rex, som är den rovdinosaurie som är mest känd, verkligen är specialiserad att äta kött kan verkligen ifrågasättas. Dess tänder är grunt rotade och skulle lätt brytas av. Det finns djur idag som man skulle kunna tro är rovdjur då de liknar förställningen om hur rovdjur ser ut. Pandabjörnen äter bambuskott. Fladdermöss med sylvassa hörntänder

och huggtänder är fruktätare osv.

Det finns växtätare idag som då maten tryter börjar äta kött, hjortar på prärien och får på Shetlandsöarna. Det är fåglar och fågelägg som råkat illa ut. Matbrist kan få både djur och människor att ändra matvanor.

Efter Noas flod ändrades klimatet och svåra klimatförhållanden orsakade säkerligen svåra näringsmässiga förhållanden och skapade sannolikt både asätare och rovdjur. Vi människor skulle inte alls behöva vara köttätare om vi kunde lära oss att ta tillvara mer i naturen. Jag som biodlare vet t ex att två matskedar av biinsamlat pollen innehåller alla aminosyror och proteiner som en människa behöver på en dag. Lägg till bananer, potatis och lite grönsaker så har du så det räcker. Bli biodlare och saml pollen.

Ordet dinosaurie uppfanns långt efter det att Bibeln översattes, av Richard Owens. Han levde 1804-1893. Men i Job 40:10-19 beskrivs ett djur som bara passar in på en sauropod, en stor växtätande dinosaurie som kunde leva både på land och i vattenbrynet, med en svans som en ceder och flätade senor i låret. Det är bara sauropoder som har sådana kännetecken. Job 40:20-41:25 tyder på ett havslevande enormt djur som hade rader av sköldar på ryggen tätt fogade tillsammans. Ryggsköldar som är typiska för flera sorters dinosaurier. Det en del skrattat åt är ljuset från hans andedräkt. Det är inget konstigt då ljus skapas i naturen av olika djur på flera olika sätt. Möjligtvis är Leviatan och andra dinosaurier ursprunget till beskrivningarna av drakar. Ta Kinas årskalender med namn av olika djur. Alla djur är existerande djur. Ett av djuren är en drake, som då skulle kunna vara en slags dinosaurie.

Är fåglar dinosaurier?

Nej. Naturligtvis är fåglar inte dinosaurier. Men en del evolutionister vill få det till att fåglarna är förändrade flygande dinosaurier. National Geographic publicerade för inte så länge sedan en fint sammansatt följd av dinosaurier som slutade med fåglar. Men studerade man åldersangivelserna för de olika fossilen nog, som skulle vara de olika leden i fåglarnas utveckling, passade det inte alls. Nu trodde inte Monty White, och inte jag heller, på dessa åldersangivelser,

Noas ark var mycket mycket större än det här konstverket på toppen av Kvarntorpshögen i Kumla, men man får en viss känsla för den strandade arken. Foto: EÖ.

men det är intressant att se att de som tror på dem kan inte ens få en ordningsföljd på åldersangivelserna som stämmer med logiken. Det är anmärkningsvärt att en så ansedd tidskrift som National Geographic ens vågar publicera något sådant. Det säger egentligen rätt mycket om hur trovärdig den ansedda tidskriften egentligen är, och hur det står till med omdömet på redaktionen. Om man tar de olika fossilen i ordningsföljd som presenterades och anger de åldrar som, märk väl, evolutionister gett, blir det följande åldersserie för fossilen:

- 120 milj - 80 milj - 90 milj
- 120 milj - 120 milj - 150 milj
- 115 milj - idag.

Kanske tidningen gav en bättre bild av verkligheten än man tänkt sig då man på sin barnsida visade en bild av en forskare som på en modell av en dinosaurie klistrade fjädrar för att visa hur ett mellanled skulle ha sett ut.

Fick dinosaurierna plats på arken?

Javisst fick dinosaurierna plats på arken. De olika slags dinosaurierna var inte fler än ett antal hundra. Sedan blev det naturligtvis fler varianter av de ursprungliga slagen, precis som vi idag har många olika hundraser av den ursprungliga hunden. Och av de storvuxna sorterna behöver ju de som var på arken inte ha varit äldre exemplar utan unga som ännu var relativt blygsamma i storleken.

Men arken rymde alla gott och väl. Det var ingen badkarsbåt, utan den rymde 432 dubbedäckare (Londonbussar).

Fossil

Resultatet av Noas flod blev bl a miljarder döda djur begravda i sedimentlager orsakade av vatten över hela jorden. Det som ska bli fossil måste begravas snabbt,

annars ruttnar det och bryts ner. Då blir det inga fossil. Många exempel finns på att fossileringen gått snabbt. Det finns fossil av en svanödlas (dinosaurie) som håller på att föda. En fossiliserad fisk har en annan fisk i magen. Men att fossilen skulle vara resultatet av katastrofartade händelser har under lång tid motsagts av evolutionister som menar att fossilen är resultatet av en långsam process som fortfarande är verksam idag. Det som är ledstjärnan är att nuet är nyckeln till det förflutna. De nutida processerna har alltid varit likadana och inga andra processer har i någon omfattande utsträckning åstadkommit vad vi ser idag.

Varför dog dinosaurierna ut?

Den enklaste förklaringen är att de klimatiska förhållandena efter Noas flod blev så ogynnsamma, brist på mat mm, att de inte klarade sig i konkurrensen med övriga djur. Människan har också i alla tider varit bra på att utrota djur. Det dör ut arter på jorden i dag, varje dag.

Att många dinosaurier sannolikt inte dött ut för så länge sedan pekar olika fynd på. Man har hittat röda blodkroppar i ett skelett av T rex i Alaska och i Kanada. Benen verkade så färskas att de som hittade dem först trodde att det var buffelben. Röda blodkroppar kan inte överleva miljontals år.

Hällristningar

Natural Bridges National Monument ligger i ett otillgängligt område i Utah. Där finns många hällristningar av människor och djur, gjorda av indianer för ca 1500 år sedan. Flera av dem verkar vara utdöda djurarter. Det finns sådana som påminner om dinosaurier, sauropoder, anknäbbsdinosaurier, behornade dinosaurier och stora fåglar. □

En enkel sammanfattning av skapelsemodellen

PAUL ANNALA

Detta är en kort introduktion till skapelsemodellen, med syfte att beskriva universums, jordens, livets och människans uppkomst, så som många skapelsetroende förstår den. Några argument för eller emot tas inte upp här - de finns i tidningar, böcker och på Genesis hemsida: <http://www.genesis.nu>

VÄGAR TILL KUNSKAP: SKAPELSEMODELLENS VETENSKAPSSYN

 Skapelsemodellen utgår från antagandet att Gud finns, och att Gud har skapat allting. Gud är en intelligent och rationell varelse som är evig och utanför (men inte frånvarande från) sin skapelse.

Eftersom Gud är intelligent och rationell, så är också universum rationellt och begripligt. Det är därför vetenskap överhuvudtaget är möjligt - vore inte universum rationellt skulle det exempelvis ramla i alla möjliga riktningar (inte bara neråt), och vi skulle aldrig kunna formulera exempelvis tyngdlagen!

Enligt skapelsemodellen finns det en andlig verklighet och en materiell verklighet som hänger ihop, och som tillsammans bildar den verklighet som vi lever i. Denna verklighet kan vi få kunskap om på två sätt: genom uppenbarelse (Bibeln) och genom vetenskaplig forskning. Dessa två kunskapsvägar kompletterar varandra.

Enligt skapelsemodellen kan vi alltså få kunskap om när och hur allting kom till både från naturvetenskapen och från Bibeln. (Texten var det Bibelns flodberättelse som ledde vetenskapsmän in på den korrekta förklaringen till vad fossil är och hur de bildades.) Bibelns främsta syfte är dock inte att vara en bok i naturvetenskap, men den ger oss tillräckliga svar på de mest centrala frågorna om alltings yttersta ursprung, gott och ont o dyl som ligger utanför vetenskapens område. Och utgående från detta kan man förstå universums, jordens, livets och människans uppkomst enligt följande.

Skapelsen

Gud skapar universum, jorden, livet och människan så som det beskrivs i 1:a Mosebokens 1:a kapitel på sju dagar. (Många skapelsetroende är av åsikten att dessa sju dagar är bokstavliga dygn, medan andra menar att de syftar på längre tidsperioder.)

Första skapelsedagen: Gud skapar universum (tid och materia) ur intet. Ljuset skapas. Planeten jorden skapas, och hela jordens yta är täckt av vatten.

Andra skapelsedagen: Gud skiljer vattnet i två delar: en del på jordens yta, och en del i atmosfären. Vattnet i atmosfären bildade sannolikt ett ånghölje som gjorde att hela jorden hade ett varmt och behagligt klimat.

Tredje skapelsedagen: Gud skiljer land från hav: kontinenterna (inte nödvändigtvis de nuvarande) formas. Växterna skapas.

Fjärde skapelsedagen: Gud skapar solen, månen och stjärnorna (dvs det materiella universum utanför jorden).

Femte skapelsedagen: Fåglar och vattenlevande djur skapas. Dessa djur (och landdjuren, se nedan) skapas efter olika huvudgrupper. Genom genetisk variation (ibland kallad "mikroevolution") kan det bildas olika arter och raser inom dessa grupper. Variationen kan dock inte leda till att nya huvudgrupper bildas, exempelvis att ett groddjur så småningom blir till en giraff (vilket är skapelsemodellens "makroevolution" enligt evolutionsmodellen).

Sjätte skapelsedagen: Landdjuren skapas. Till sist skapas människan. Människan är Guds avbild, vilket ger människan ett unikt värde och en särställning gentemot alla andra livsformer. Hon är en varelse med förmåga till språk, abstrakt tänkande, moral, förmåga att uppfatta skönhet osv.

Sjunde skapelsedagen: Gud vilar, och definierar därigenom tidsenheten vecka (7 dagar).

Skapelsen är därmed färdig, och i det skicket är den fri från ondska och lidande.

Många menar att skapelsen ägde rum för ca 10 000 år sedan. En del menar dock att själva jorden och det övriga universum skapades för längre tid sedan, men att livet och människan skapades för ca 10 000 år sedan.

Människans uppror

Människan, som Gud skapade, var en fri varelse, och därigenom kapabel till exempel kärlek och moraliska val. I sin frihet valde människan tyvärr bort Gud genom olydnad gentemot Gud. Detta brukar kallas syndafallet. Detta moraliska fall leder till att det onda får utrymme i skapelsen, och därmed kommer både godhet och ondska, samt kampen mellan dem, att präglade hela tillvaron. Människor och djur börjar döda varandra.

Floden

Ondskan växer snabbt till sådana proportioner att Gud måste hejda den. Gud beslutar att förinta i stort sett allt levande genom en världsomspännande

flod. Underjordiska källor flödar ut över jordens yta, och ånghöljet i atmosfären regnar ned. Vulkanutbrott och andra våldsamma geologiska aktiviteter äger rum. Hela jordytan täcks av vatten (observera att de höga bergen inte finns ännu; det är därför hela jordytan kan täckas av vatten.), och allt levande dör och begravs. De sedimentlager och fossil i dem vi ser idag kommer från denna tid, och ordningen i lagren åter speglar i hög utsträckning den ordning i vilken växterna och djuren dog och begravdes när vattnet steg.

De enda som överlever är djuren och människorna i Noas ark. Vattenlevande djur, växter och en del smådjur överlever utanför arken; växter som frön och/eller omkringdrivande sjok av plantor, och smådjuren ovanpå eller i dessa sjok av växter. De djurarter som var i arken var inte dagens arter, utan snarare de skapade huvudgrupperna (se ovan om 5:e skapelsedagen).

Efter floden

Den våldsamma geologiska aktiviteten gör att sedimentlager veckas och skjuts uppåt. De höga bergen bildas, och sedimentlagren stelnar och blir de sedimentära bergarter som finns idag. De nuvarande kontinenterna bildas genom kontinentalförskjutning.

Istiden

Aska och stoft i atmosfären från den kraftiga vulkaniska aktiviteten under floden blockerar solljuset en tid efter floden (jämför med "atomvintern" som uppstår vid ett kärnvapenkrig). Klimatet blir snabbt kallt, medan världshaven fortfarande är varma. Den kalla luften över landet sugas ut mot det varmare havet där den värms upp och tar upp fuktighet - ungefär som landbris på sommarkvällar. När luften kommer in över land kyls det ner, och detta leder till omfattande nederbörd. Nära polerna faller det ner som snö, men hinner inte smälta undan under de kalla somrarna. Istiden följer, och varar i ca 1000 år.

Livsvillkoren är mycket svåra under istiden, och resulterar i en kulturell kollaps. "Grottmänniskor" och andra "primitiva kulturer" härstammar från denna tid (som i historiska sammanhang brukar kallas för "den förhistoriska tiden").

Så småningom stabiliseras klimatet,

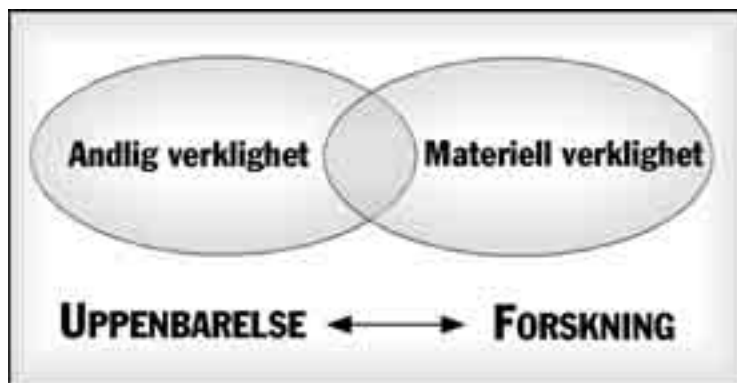
och blir ungefär det vi har idag. Istiden slutar, och människans livsvillkor förbättras. Kulturen och samhället börjar utvecklas igen, och - som man brukar säga: "the rest is history".

Skapelsemodellen kontra evolutionsmodellen

Skapelsemodellen utgår som sagt från att Gud finns och att Han är Skaparen. Evolutionsmodellen däremot utgår från antagandet att Gud inte finns. Därför försvinner den vänstra halvan av bilden ovan, och evolutionsmodellen måste förklara allt utifrån naturliga processer, och utesluter därför på förhand all annan kunskap än den som forskare kan få fram.

Båda modellerna bygger alltså ytterst på metafysiska antaganden som är utanför vetenskapens område: man brukar säga att Guds existens kan varken bevisas eller motbevisas vetenskapligt. (Många är dock inte medvetna om dessa metafysiska antaganden, utan tror tex att det är vetenskapligt bevisat att Gud inte finns.) Utgående från vad man tror i denna centrala fråga bygger man sig en världsbild. Denna världsåskådning avgör det mesta, och påverkar de svar vi ger på frågor som: Vad är rätt och fel? Vad är människan? Vilka verktyg och kunskapskällor kan och vill jag använda i vetenskapen?

Som skapelse-troende hävdar vi att Guds existens och den andliga

verkligheten är lika verkliga som luften vi andas. Och vi menar att de rön vetenskaperna ger oss lika väl kan harmoniera med skapelsemodellen som med evolutionsmodellen. Om dessa frågor vill vi föra en saklig diskussion. Skapelsemodellen och evolutionsmodellen ska få presenteras som likvärdiga ursprungsmodeller i skolan och samhället. Det är inte skolans eller TV:s uppgift att lära dig vad du ska tänka - det kallas för hjärntvätt - utan hur du ska tänka!

Källor:

Vesa Annala, Skapelsetro, intelligent design, Arfus 2002
Mats Molén, Vårt ursprung?, XP Media 2000

Har du sett musikalerna
I Begynnelsen?

Nu har du chansen att köpa CD-skivan med 10 låtar ur denna unika musikal, där all text och musik är skriven av den endast 11 årige kompositören och musikern Johannes Jareteg från Alingsås.

I begynnelsen handlar om hur världen blev till genom Guds skapande. På skivan sjunger syskonen Frida och Johannes. Alla instrument spelas av Johannes med pappa Lennart på gitarr. Musiken, som växlar från lugna ballader till pop och rock, passar både gammal och ung, pastor och kung.

Beställ din CD via telefon 0322-51011 eller e-post jareteg@hem.utfors.se

Priset är endast 115 kr inkl. moms och frakt

Vill du se musikalerna live? Spelschema och smakprov ur musiken finns på <http://hem.fyrlistorg.com/jareteg/>

Kontakta oss också för besök i din församling eller skola.

Är Bibel 2000 och dess noter tillförlitliga?

SETH ERLANDSSON

Den statliga bibelkommissionens (BKs) textutgåva av Bibel 2000, alltså själva bibeltexten, utkom i slutet av 1999 och den nytestamentliga delen redan 1981. I mars 2001 har "Bibelkommissionens komplement till textutgåvan" äntligen publicerats. Bokförlaget Libris har gett ut detta komplement under titeln Notboken till Bibel 2000 (638 sidor).

Innan jag presenterar en utförlig granskning av Bibel 2000 och dess Notbok, vill jag kort sammanfatta vad jag kommit fram till:

Såväl själva bibelöversättningen Bibel 2000 som Notboken har många förtjänster. Vad översättningen beträffar flyter språket mestadels fint och ger ett fräscht intryck. Flera ställen har blivit bättre översatta än tidigare. Samtidigt innehåller Bibel 2000 många allvarliga felöversättningar, som strider mot ordens och grammatikens klara innebörd i grundtexten. Både textutgåvan och ännu tydligare Notboken röjer mycket klart att översättarna tolkat bibeltexten utifrån en världsbild eller verklighetsuppfattning som inte går att förena med Bibelns. Detta har lett till att Nya testamentets tolkning av GTs budskap och innehåll, som grundar sig på samma verklighetsförståelse som den GT har, avvisas av BK. Man menar att NT inte rätt förstår och återger GTs ursprungliga innebörd. Därmed bryts sambandet mellan GT och NT. Och för kristna bör det stå klart att därmed är grundvalen för klassisk kristen tro borta. Löftet om Messias och dess uppfyllelse blir inte längre Bibelns sammanbindande röda tråd.

Notboken

Notboken innehåller förvisso många förklarande noter och sakupplysningar som underlättar förståelsen av texten. Men detta positiva förbleknar genom att Notboken blandar fina sakupplysningar med felaktigheter, halvsanningar

och allvarliga förvrängningar, svåra att genomskåda för dem som inte är exegetiska fackmän.

Notboken hävdar att ett stort antal bibelverser inte ger någon begriplig mening och tror att detta beror på att grundtexten blivit skadad. Vad gör BK då? Antingen ändrar man grundtexten så att den ger en för BK acceptabel mening eller då hoppar man helt enkelt över stället i fråga. Ändringar av grundtexten utan stöd i någon alternativ läsart sker pinsamt ofta och ett sjuttioal verser eller delverser är överhoppade. Exempel på ändrad grundtext: I Ps 2: 11f står det enligt grundtexten: "Tjäna Herren med fruktan och gläd er med bävan! Ge Sonen hyllningskyss..." Denna text ändrar och nedkortar Bibel 2000 till: "Tjäna Herren i fruktan, hylla honom i bävan!" Exempel på överhoppning: BK översätter bara första delen av Jes 35:8. Den lyder: "En banad väg, en vandringsled, skall gå där, och den skall kallas 'den heliga vägen'. Ingen oren skall färdas på den." Resten av versen, som grammatiskt är lätt att översätta, lyder så här men överhoppas av BK: "men den är till för dem. De som vandrar den vägen skall inte gå vilse, även om de är dårar." Antagligen kan inte BK förstå hur en helig väg som inga orena färdas på ändå är till för orena. Har BK missat Bibelns grundbudskap att Guds väg, nämligen Messias, är till för orena och att dessa tack vare denna heliga väg räknas som rena? För BK är detta obegripligt och måste bero på att texten är skadad. Därför blir det över-

hoppat i Bibel 2000.

Bibelläsare, vilken tro de än har, har rätt att få veta vad som faktiskt står i grundtexten. De är inte intresserade av BKs uppfattningar om vilka tankar grundtexten borde innehålla. Därför behövs ett alternativ till BKs bibelöversättning.

Sammanfattningsvis finns det alltså både positivt och negativt att säga om Bibel 2000 och dess notbok. Men det negativa är av så allvarligt slag att det överskuggar det positiva och förvränger i så hög grad Bibelns budskap och verkliga innehåll, att en avslöjande granskning måste göras.

I. Guds Ande eller gudsvind?

I 1 Mos 1:2 översätter BK: "och en gudsvind svepte fram över vattnet". De flesta översättningar har "och Guds Ande svävade över vattnet", och det är så det hebreiska ordet *rúach Elohim* skall återges. Visserligen kan ordet *rúach* betyda både vind och ande, men uttrycket *rúach Elohim* betyder aldrig "Guds vind", ännu mindre "en gudsvind" eller "en våldsam vind". När GT talar om en stormvind eller en våldsam vind och brukar ordet *rúach*, skriver man *rúach gedolá* eller *rúach seará* eller *rúach searóth*. Men oftast används inte ordet *rúach* utan orden *sáar* eller *seará* eller *sufá*. Ordet *Elohim* = Gud används 31 gånger i Första Moseboks grandiosa inledning 1:1-2:3 och syftar genomgående på den enastående Skaparen. Uttrycket "*rúach Elohim*" kan inte översättas på något annat sätt än "Guds

Ande". Men Notboken påstår trots detta att översättningen "Guds Ande" (eller som man föredrar att skriva "Guds ande") är "mindre sannolik".

Verbet i satsen visar också att översättningen "gudsvind" är omöjlig. Det hebreiska verbet richéf förekommer en gång till i GT, nämligen i 5 Mos 32:11. Där översätter BK korrekt med "sväva" utan reservationer i någon not. Det används där om örnen, som breder ut sina vingar och svävar fram och tillbaka över sina ungar. Men att en våldsam vind eller "en guds vind" skulle sväva är ju en omöjlighet. Därför ändrar BK utan vidare verbets betydelse till "svepte fram" och rättfärdigar denna översättning med en not som lyder: "Det hebreiska ordets betydelse osäker." Detta är märkligt, eftersom ordets verkliga betydelse alldeles tydligt kommer fram i 5 Mos 32:11. Om ett ord förekommer en enda gång och utan någon hjälpande parallellism, kan det vara svårt att avgöra detta ords rätta innebörd. Det finns sådana ord i GT. Men richéf är, som vi sett, inte ett av dem. Därför är BKs not vilseledande.

Det är också vilseledande att utifrån utombibliska skapelsemyter göra gällande att Bibelns skapelseberättelse (1:1-2:3 med kompletterande detaljer om människans skapelse i 2:4ff) skulle vara av liknande typ och delvis liknande innehåll som dessa myter. Bibelns skapelseberättelse talar om en skapelse ex nihilo "ur intet". Från början finns ingenting annat än Elohim, endast han är evig. Och han har skapat hela universum (ordagrant "himlarna och jorden", 1:1) genom ett ofattbart under. Verbet bará "skapa" kan bara användas med Gud som subjekt, ty det skapande som texten talar om saknar mänskliga och materiella förutsättningar. Att skapa universum ur intet kräver den Eviges övernaturliga förmåga.

Profeten Jeremia uttrycker den bibliska skapelsetron så här:

"O, Herre, HERRE, se, du har gjort himmel och jord genom din stora kraft och din uträckta arm. För dig är ingenting omöjligt." (Jer 32:17).

Men nu vill BK göra gällande i Notboken att Guds skapelse började först i och med 1:3 och att en öde, mörk och vattendränkt jord redan då existerade. BK skriver i noten till "en guds vind":

"v. 2 är en grammatiskt sammanhållen skildring av kaostillståndet före Guds skapelsehandling (v. 3)".

För det första skildras inte i vers 2 något kaostillstånd, jämförligt med kaostillståndet i utombibliska myter. Bibeltexten framhåller att när Gud av intet skapade universum (vers 1), var inte jorden färdigskapad med en gång. Att jorden först var "öde och tom", täckt av mörker och vatten, betyder inte att Gud hade misslyckats och tappat kontrollen över den framskapade jorden. Den ännu inte färdigskapade, ännu oinredda jorden hade ingalunda hamnat i ett kaostillstånd. Vers 2b klar-

lägger med orden "Guds Ande svävade över vattnet" att Gud hade full kontroll över sin skapelse (precis som örnen i 5 Mos 32:11 har full kontroll över sina ungar) och resten av skapelseberättelsen undervisar om hur Gud steg för steg inreder jorden och fullbordar sin skapelse. □

Lager
till Genesis behövs!
3-4 hyllmeter för kartonger som sticker ut ca 50 cm, i ett torrt förråd. I Göteborgsområdet. Egna hyllor finns. Ring 031-8832554 till Sinikka.
Tack för hjälpen!

Vill du ha grundläggande kunskaper i ursprungsfrågor?

I så fall är Vesa Annalas nya bok *Skapelsetro, intelligent design: två alternativ till utvecklingsläran* den bok du har sökt!

På ett kortfattat och begripligt sätt med hjälp av illustrationer förklaras grundläggande frågeställningar som har med ursprunget att göra.

Amnen som Vad är vetenskap? och Vad är vetenskaplig forskning? diskuteras. Universums, livets, livsformernas och människans ursprung tas upp. Varför är skapelsetron och designteorin överlägsna utvecklingsläran som ursprungsmodeller?

Bokens utgångspunkt är undervisningen i ursprungsfrågor i skolan. Boken vill erbjuda ett alternativ till av utvecklingsläran dominerad undervisning.

Med hjälp av exempel från skolböcker visas hur vilseledande vetenskapliga resonemang används i syfte att övertyga ungdomar om utvecklingslärans "sanningar". Varje kapitel (nio kapitel) följs av några (öppna) diskussionsfrågor. Syftet med frågorna är att stimulera tänkandet!

En måste-bok för föräldrar som har barn i skolåldern.

Ny bok av Vesa Annala!

Pris: 185:- (porto tillkommer)

Beställ från:
Genesis, Stefan Halldorf,
Algatan 8, 38841 Trekanten
E-post: bokbord@genesis-vax.se

Bokrecension:

Intelligent Design Creationism and Its Critics

Philosophical, Theological, and Scientific Perspectives

MIT Press 2001, red Robert T Pennock, 805 sidor, antologi

VESA ANNALA

”När kritiken missar sitt mål övergår den till en självsuggestiv upprepning av mantrat: ’det är så mycket fel i Intelligent Design Creationism (IDC)’.” Så skulle man kunna sammanfatta boken Intelligent Design Creationism and Its Critics. Boken (805 sidor) är en antologi (med bidrag av 24 olika författare) med Robert T. Pennock som redaktör.

Bokens undertitel tyder på att IDC kritiserar utifrån filosofiska, teologiska och vetenskapliga utgångspunkter. Boken är naturligtvis intressant läsning, men den lider (hos några kritiker) av starka polemiska och delvis osakliga resonemang. Men först några ord om Intelligent Design (ID) och kreationism eller skapelsetro.

Intelligent Design

Intelligent Design¹ är en modern rörelse som uppstod under första hälften av 1990-talet. Rörelsens centrala föreställningar handlar om design, komplexitet och information i levande organismer. När Charles Darwin skrev sin berömda bok *Om arternas uppkomst* ville han men sin teori (dvs det naturliga urvalet) ersätta den då härskande idén om gudomlig design i naturen. Slumpmässiga variationer tillsammans med det naturliga urvalet kunde förklara levande organismers uppkomst och mångfald. Design (och därmed Gud som Designer) blev överflödig. Designteoretiker hävdar dock att våra nyvunna kunskaper och insikter om livets komplexitet och den fantastiska informationsmängden vi finner på livets molekylnivå (DNA- och andra informationsbärande molekyler) tvingar oss att tänka om.

Designteoretiker använder ofta analogier för att belysa frågan. På samma sätt som av människor tillverkade maskiner avslöjar design (tanke som har uppstått i hjärnan dvs i intellektet) avslöjar levande organismer design.

Skillnaden är bara att levande organismer är oerhört mycket mer komplexa och informationsrika än någon av människor framställda maskiner. Med andra ord är det dags att återvända till idén om design och låta vår kunskap om naturen leda oss till slutsatsen att bakom livet finns en Intelligent Designer. Det moderna projektet att försöka förklara livsformernas uppkomst med hjälp av slumpprocesser (mutationer och det darwinistiska urvalet) har misslyckats.

Kreationismen

Kreationismen är en äldre rörelse än ID. I sin moderna form återuppstod den under första hälften av 1900-talet. Kreationismen har alltid hävdat design i naturen. Gud med sitt förnuft har planlagt och skapat kosmos och livet. Skillnader mellan dessa två är att ID inte är en religiös rörelse. Den åberopar inga religiösa skrifter som auktoriteter. I övrigt använder kreationister och ID samma sorts argumentation. Syftet med Pennocks bok är att kritisera ID:s och skapelsetrons resonemang kring design och visa att båda i grunden har fel.²

Evolutionister har inte heller förnekat design i naturen. De säger bara att design är synbar, inte verklig.³ Även om evolutionister förnekar verklig design måste de ändå använda teologiskt språk när de beskriver levande organismer. Man ställer frågor som ”varför?”, ”hur kom det sig att...”, ”i vilket syfte?” etc.⁴

Bland författarna finner vi några

”tungviktare” både inom Intelligent Design-rörelsen (Phillip Johnson, Michael Behe, William Dembski, Paul Nelson och Alvin Planting⁵) och bland evolutionister (kritiker) utöver redaktören, bl a Philip Kitcher, Steven Jay Gould, Michael Ruse, Richard Dawkins, Arthur Peacocke, Howard J. Van Till och George C. Williams).

Bokens nio delar

Boken består av nio delar. Den första handlar om Intelligent Design-rörelsens historia. Den andra handlar om Phillip Johnsons kritik av evolutionistisk naturalism. Den tredje om teologisk konflikt mellan evolution och Bibeln. Den fjärde ID:s vetenskapliga påståenden. Den femte Alvin Plantingas kritik av naturalism. Den sjätte om ID kontra teistisk evolution. Den sjunde om ID och information. Den åttonde om ID:s sätt att vända på frågor (t ex att evolution är lika mycket fråga om tro som skapelsetro). Den sista delen handlar om skapelsetro och skolan.

En kritisk bok

Enligt redaktören bör boken vara ”användbar för filosofer, teologer och vetenskapsmän i deras undervisning, och för andra, inkluderade dem som arbetar med utbildningsfrågor och med offentliga policy-frågor, som är intresserade av moderna antievolutionistiska uttrycksformer”. Boken är dock inte en objektiv redogörelse av ID-rörelsen. Pennock medger också detta redan i förordet. Han säger att han själv ”inte är en

ointresserad part i debatten” utan säger sig vara ”en av de mest högljudda kritikerna” av ID och skapelsetron. Bokens partiska hållning kommer väl fram i det faktum att kritiker alltid får sista ordet. Utgången är given. I den meningen är boken inte alls intressant. Det blir mera intressant att se *hur* kritikerna bemöter designteoretiker än deras sakargument när utgången är given.

I början av boken finns en författarpresentation. En intressant läsning! Varför? Jo, kritiker och deras akademiska meriter redogörs med noggrannhet, medan representanter för ID inte alls presenteras med samma detaljrikedom, t ex att alla har en eller fler doktorsgrader från de bästa lärosätena i USA. Varför kan man inte kosta på samma generositet? Orsaken kan vara att kritikerna kommer i dåligt ljus om anhängare till ID visar sig ha minst lika goda akademiska meriter som kritikerna.

Dålig smak och dåliga bidrag

Några av bidragen i boken faller under all kritik, som t ex Philip Kitchers ”Born-Again Creationism”. Här ett smakprov från början av Kitchers artikel: ”I begynnelsen trodde kreationister att världen var ung. Men skapelsevetenskapen var öde och tom. En flod av invändningar dränkte föreställningar om att huvudgrupperna av växter och djur har blivit formade bara för några få tusen år sedan och knappast förändrats sedan dess. Men fromhetens ande vilade över vattnet och födde fram någonting nytt. ’Design bli till!’ deklarerade förnyarna - och se! pånyttfödd kreationism blev till.” (Sida 257). Ett annat exempel av samma sorts värdelösa retorik finner vi i ett sammanhang där Kitcher diskuterar floden, fossila hajar, delfiner och deras relativa plats i fossilsierier. Därefter går han över till att diskutera växter, både levande och fossila former. Han skriver hur olika sorters träd överallt i vår värld växer sida vid sida. Representanter av dessa träd förekommer som fossil men mycket högre upp än hajar men också i en sinsemellan bestämd ordning. Nästa drag är att tolka den fossila ordningen av växter. Varför är bladfallande träd ”senkomnare” på scenen jämfört med de ständigt gröna växterna, frågar Kitcher. ”Kanske bör vi anta att ekar och bokar såg hur vattnet steg och sprang fortare

än deras rivaler?” (sid 259), och därför finner vi dem i olika avlagringar. Detta är en karikatyr av värsta slag.

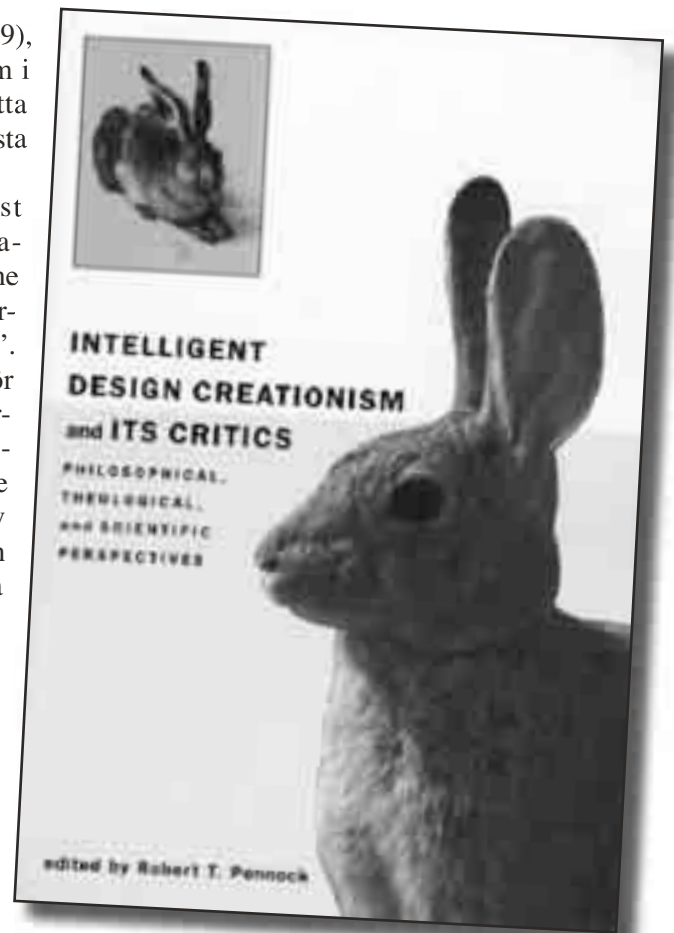
Ett annat värdelöst bidrag är Arthur Peacockes ”Welcoming the ’Disguised Friend’ - Darwinism and Divinity”. Artikeln ger uttryck för en teologs totala underkastelse för evolutionismen. Enligt Peacocke representerar Jesus själv ”fulländningen av den evolutionära kreativa processen i vilken Gud har verkat i och genom världen” (s 484). Denna sorts påstående har naturligtvis ingen grund varken i vetenskap eller i teologi (för att inte tala om Nya testamentets texter). Peacockes resonemang är värdelöst också i den betydelsen att den består delvis av teologisk jargong och meningslösa begrepp.

Howard Van Tills bidrag ”The Creation: Intelligently Designed or Optimally Equipped?” är värdelöst i den meningen att han har förkärlek till begrepp som han själv har myntat men som mig veterligen ingen annan eller ytterst få använder sig av. (Van Till har flera artiklar i boken.)

Kristna mot kristna

Roy Clousers ”Is Theism Compatible with Evolution?” bidrar inte med någonting till diskussionen kring IDC. Clouser gör sitt bästa för att försöka omtolka bibeltexten i Första Moseboken som handlar om skapelsen av människan så att den kan harmonieras med utvecklingsläran. Människans skapelse handlar om att människan blir ”religiöst medveten”, skriver Clouser (s 519). Naturligtvis är denna sorts omtolkning av bibeltexten påtvingad av evolutionismen.

Peacockes, Van Tills och Clousers bidrag är viktiga för redaktören och för hans avsikt med boken, att samla en enad front mot skapelsetroende och designteoretiker. Utöver detta kan evolutionisterna skryta över att

tänkande religiösa människor inte finner någon konflikt mellan religion och evolution. Pennock använder kristna mot kristna. Det är en tragedi att kristna låter sig dras in i en sådan fälla! Utvecklingsläran och kristen skapelse-tanke är motsatser till varandra.

Oreducerbar oförståelse

Ytterligare ett kapitel med dåligt resonemang är Matthew J. Brauers och Daniel R. Brumbaughs ”Biology Remystified”, som är en kritik av Michael Dentons bok *Evolution: A Theory in Crisis* och Michael Behes diskussion kring oreducerbar komplexitet. När Behe skriver om kunskapens tillväxt i form av öppning av ”boxar” vill Brauer och Brumbaugh tydligen åter tillsluta dessa (kunskaps)boxar. De har svårt att ta till sig Behes resonemang kring oreducerbar komplexitet. Vad gör man istället? Jo, man jämför Behes och likasinnades resonemang med astrologi, paranormala krafter, besök av utomjordningar och andra pseudovetenskapliga föreställningar (s 325).

De bästa bidragen

Det bästa bidragen (balanserade utan retoriska undertoner och ’pajkastning’) utgörs av Alvin Plantingas

artiklar ”When Faith and Reason Clash: Evolution and the Bible”; ”Methodological Naturalism?” och ”Creation and Evolution: A Modest Proposal”, samt Paul Nelsons artikel ”The Role of Theology in Current Evolutionary Reasoning”. Naturligtvis är Michael Behes ”Molecular Machines: Experimental Support for Design Inference” en artikel utan retoriska spetsfundigheter. Dembskis bidrag ”Intelligent Design as a Theory of Information” är balanserat och informativt. Däremot är Dembskis andra bidrag ”Who’s Got the Magic” ett misslyckande. Phillip Johnson är alltid intressant att läsa. Hans texter brukar för det mesta vara delvis retoriska men välargumenterade som man kan förvänta sig av en jurist. Tankens klarhet brukar också präglade hans resonemang.

Vem av motståndarna har då lyckats föra fram välartikulerad kritik? Kanske är det Michael Ruses kritik av Plantinga, ”Methodological Naturalism under Attack”. Jag tycker dock att Ruse misslyckas med att övertyga läsaren att hans argument håller. Hans stil i argumentationen är något man förväntar sig av en akademiker. Det samma kan sägas om Branden Fitelsons och Elliot Sobers kritik av Plantinga, ”Plantinga’s Propability Argument Against Evolutionary Naturalism”. Fitelson och Sober slutar sin kritik av Plantinga genom att säga att evolutionister och gudstroende befinner sig i samma båt. Varken det ena eller andra lägret är kapabla att formulera argument som kan vederlägga en allomfattande skepticism. En god portion av hälsosam agnosticism på båda sidor är något att rekommendera.

Bokens ”mantra”

Som jag redan inledningsvis påpekade finns det ett ”mantra” i boken, ”det finns så mycket fel i IDC”. Detta ”mantra” figurerar redan i förordet. Kritikerna tycks dock ha svårt att peka ut det som är fel. Det bästa (värsta!) exemplet är Peter Godfrey-Smiths bidrag ”Information and the Argument from Design” där han kritiserar Dembskis bidrag ”Intelligent Design as a Theory of Information”.

I inledningstexten till sin artikel skriver Godfrey-Smith: ”Det finns så mycket fel i Dembskis argument att det är ganska svårt att diskutera det utan att ständigt distraheras av kritiken av

mindre väsentliga frågor.” (Sida 575) På sidorna därefter måste dock Godfrey-Smith helt enkelt medge, gång efter annan, att Dembskis resonemang kring information är sunt och inte skapar några motsättningar. När man sedan läser Godfrey-Smiths sammanfattning finner man inte någonstans en resumé av detta ”så mycket fel i Dembskis argument”. Tvärtom måste Godfrey-Smith medge att Dembskis och andra designteoretikers resonemang (”attacker mot darwinismens förklaringar” som han uttrycker det) är så ”väl understödda” att ”de gör det svårt att undervisa människor i evolution” (s 593).

Men vad består då Dembskis fel egentligen av? Jo, han accepterar inte darwinismens förklaringar (evolution som en historisk process i tid och rum), som Godfrey-Smith kallar för ”ren historia” (s 585) om livsformernas uppkomst. ”Det är viktigt att framhålla att synpunkter som Dembskis konfronterar de specifika historiska påståendena som görs av den vanliga vetenskapliga synpunkten” (dvs evolutionen), skriver Godfrey-Smith på nästföljande sida. Men detta påpekande är helt överflödigt. Det är just denna föreställda process (evolutionen genom darwinismens mekanismer) som Dembski ifrågasätter! Godfrey-Smith tycks ha svårt att acceptera ett intellektuellt ifrågasättande av darwinismen.

Skolans undervisning

Bokens sista del handlar om undervisning av skapelsetro och ID i skolan (här menas statliga skolor i USA). Robert Pennock har skrivit det första bidraget ”Why Creationism Should Not Be Taught in the Public Schools”. Pennocks ståndpunkt är klar: bara utvecklingslära bör undervisas i skolan. Om skapelsetro över huvud skall tas upp i skolan är det bara i det syfte att låta studerande ”se vad som är fel med dem” (dvs kreationistiska synpunkter, s 757). Men också detta skall tillåtas först efter att ungdomar (Pennocks skriver om ungdomar som just börjat sina högskole-/universitetsstudier) har blivit undervisade i evolution. ”Det tar en hel termin bara att ge en inledande kurs i utvecklingsläran och man behöver åtminstone lika lång tid för att ge bakgrundskunskap så att de kan bli i stånd att själva bedöma

indicier (för evolution, min anm.)” (sid 774). Översatt till vanlig svenska är det fråga om indoktrinering! Det är som i de forna kommunistisamhällena. Endast socialism var det tillåtet att undervisa i. Undervisning i liberalism/kapitalism var förbjuden. Det är en skam för världens största demokrati att dess vetenskapliga etablissemang verkar vara den västerländska demokratins värsta fiende!

Pennock med andra likasinnade begår idag exakt samma synder som kreationister begick tidigare (att inte tillåta undervisning i evolution), nämligen att inte tillåta undervisning i skapelsetro. Under första hälften av 1900-talet var kreationister i monopolställning i undervisning om ursprungsfrågor. I dag innehar evolutionister samma ställning. Pendeln har svängt helt.

Individens frihet

När man läser Alvin Plantingas bidrag i samma sak finner man en helt annan anda av tolerans och frihet. Plantinga ställer individens frihet i centrum. Människan har vissa grundläggande rättigheter (*the basic rights* som han kallar dem), tex att välja den världsförklaring man vill utan att behöva hävda att den är en allmän giltig sanning. Denna frihet bör också gälla barn och unga och deras föräldrar. Men eftersom ett praktiskt genomförande av den sortens frihet för alla är en omöjlighet intar Plantinga en pragmatisk hållning och menar att varken utvecklingslära eller skapelsetro (i bådas olika former och föreställningar) bör undervisas i statliga skolor. Men varför kan inte *evolutionisterna* acceptera detta? I bokens avslutande artikel svarar Pennock Plantinga. Men denna fråga jag ställer - och som säkerligen också Plantinga har haft i sinnet, förblir utan svar. Pennock menar att om man slutar undervisa i evolution så slutar man undervisa i vetenskap. Detta är naturligtvis en falsk dikotomi. I samma land, USA, finns det gott om skolor och högre lärosäten där evolution lever en undangömd tillvaro men där vetenskaperna har en mycket framträdande ställning. USA är fortfarande en ledande nation när det gäller den högre utbildningen, och samtidigt är ca hälften av befolkningen skapelsetroende. Det amerikanska samhället tycks må väl av att det finns evolutionskritik i landet även om den akademiska intelligentian så gärna vill låtsas som det bara

är en fråga pseudokritik och därför så gärna vill hindra dess utbredning.

Om det allmänt skulle bli undervisning i både evolution och skapelsetro i amerikanska (statliga) skolor skulle *evolutionismen* kollapsa inom kort. Evolutionismen överlever i USA endast i kraft av skattepengar och evolutionisternas monopolställning i utbildningsväsendet. Evolutionisterna är väl medvetna om detta och gör därför allt de bara kan för att behålla monopolet i statliga skolor och därmed styra hur skattemedel används i skolundervisningen. Evolutionism är som en gökunge i de troende skattebetalarnas bo!⁶

Frustration och desperation

Min slutreflektion till boken är att den visar den frustration och desperation evolutionisterna upplever. Kitchers bidrag är ett typiskt exempel på detta. När man inte kan föra en resonabel argumentation tar man till sig andra vägar. En enkel och effektiv väg har alltid varit att försöka kasta ett skimmer av löje över motståndare. I slutändan får man dock till slut själva konsekvenserna av detta.

En annan detalj som visar evolutionisternas frustration och desperation är att de mitt i resonemangen drar fram Den Stora Berättelsen ("Grand Evolutionary Story", en term använd av Plantinga) om evolutionens underverk. Man har en känsla av att evolutionisterna själva ständigt behöver bli påmind om Den Stora Berättelsen för att inte låta sig påverkas av dissidenters och tvivlars välgrundade resonemang.

En ytterligare detalj som tyder på evolutionisternas frustration är att de har mycket svårt att acceptera att det finns intellektuella och välinformerade individer som inte tror på Den Stora Berättelsen. "För de flesta tänkande ("fair-minded") människor" skulle olika evidenser för evolution som är i harmoni med en naturalistisk version av evolution "bli mer än tillräckligt för att övertyga dem om sannolikheten av evolutionära händelser" för att citera Matthew J. Brauer och Daniel R. Brumbaugh (s 308). Slutsatsen av Brauer och Brumbaugh skulle bli att bara de som accepterar evolution är "fair-minded" dvs tänkande. Johnson,

Köp RABATTPAKET med äldre årgångar av Genesis!

Använd som uppslagsverk!

RABATTPAKET – 1999-2001 + 20 tidningar av äldre datum –

300 kr inkl porto

Betala in summan på Genesis postgiro 295588-8. Ange RABATTPAKET på inbetalningskortet. Glöm inte att skriva namn och adress!

Dembski, Behe, Nelson, Plantinga & co tycks vara tänkande människor. Här är dilemmat. Som förklaring till detta dilemma hävdar evolutionisterna att dessa människor inte har förstått vad vetenskap handlar om (se t ex sid 451). Detta trots att dessa har sin utbildning från lärosätten där evolutionister har monopol. Sanningen är att dessa individer har genomskådat evolutionismens metafysiska och icke-vetenskapliga karaktär. Vetenskap och evolution är som ett tandem för evolutionister. Du kan inte förneka den ena och acceptera den andra. Vilka är det som tycks ha svårt att förstå vad vetenskap handlar om?

Scientific Americans julnummer 2002 beskriver Pennocks bok som "terrific" ("försäckande") sammanfattning av ID och skapelsetro. Det "förskräckande" för mig i boken är många medförfattares bristande objektivitet och osaklighet. Phillip Johnson har sagt att utvecklingsläran (darwinismen) är "självdestruktiv" därför att den i grunden är fel.⁷ Pennocks bok utgör ytterligare en självdestruktiv spik i evolutionismens kista.

Jag rekommenderar boken för den

vetgiriga som vill bekanta sig med argumenten mot ID och skapelsetro. Även om boken är en partsinlaga i diskussionen kan både kreationister och designteoretiker glädja sig över den. Kritikernas misslyckande avslöjar bara evolutionismens bräckliga grunder.

Noter

- 1 För mera information om ID, se William A Dembski, James M. Kushiner, *Signs of Intelligence. Understanding Intelligent Design*, Brazos Press, 2001. Se också www.discovery.org
- 2 Pennocks sätt att bunta ihop ID och skapelsetro som en helhet, "Intelligent Design Creationism" är olyckligt. Designteoretiker har konsekvent hävdad att ID inte är en kreationistisk rörelse i religiös mening. Designteoretikernas term är *teistisk vetenskap*.
- 3 Se t.ex. Ernst Mayr, *Toward A New Philosophy of Biology*, Harvard University Press, 1988.
- 4 Se t.ex. Francisco J. Ayala, "Teleological Explanation" i Michael Ruse (red.), *Philosophy of Biology*, McMillan Publishing Company, 1989. Se också Mayr (1988).
- 5 Alvin Plantinga är kanske inte direkt anknuten till ID. Därmed är han kanske USA:s främsta nulevande religionsfilosof som är mycket sympatisk gentemot skapelsetron och ID.
- 6 Enligt många undersökningar är ca 50 % av amerikaner ar skapelsetroende.
- 7 "Touchstone", juni-nummer, 2002.

Skapelselitteratur 1!

Hallmarks of Design	S. Burgess	120 kr
He made the stars also	S. Burgess	120 kr
Icons of evolution	J. Wells	300 kr
Shattering the myths of Darwinism	R. Milton	225 kr
Defeating Darwinism by opening minds	P. Johnson	160 kr
Evidence that demands a verdict	J. McDowell	75 kr

Beställes från bokbordet, bokbord@genesis-vus.se På ovanstående priser tillkommer enhetsporto på 35 kr per beställning, oavsett antal böcker. Beställ gärna också suverän bokplast samtidigt – förlänger livslängden på dina pocketböcker oerhört! Hård plast fram och bak, mjuk i ryggen. 10 kr för mindre storlek, 15 kr för lite större böcker!

Geologisk idéhistoria

PER LANDGREN

Meningsmotsättningar är bra för vetenskapen. Om alla ständigt sjunger i samma kör finns en uppenbar risk för osjälvständigt tänkande. Då följer man lätt sin lärares och sin handledares fotspår utan egen kritisk reflektion. Teorier, hypoteser och forskningsresultat skall mötas och bedömas utifrån objektiva fakta och metodisk prövning. Först därefter bör enighet komma.

Objektiva fakta

När man talar om objektiva fakta finns det personer som reagerar med stor skepsis. Men begreppet objektiva fakta har en given plats inom alla vetenskaper. De sakförhållanden som är oberoende av forskaren bör man kalla för objektiva fakta. De är grundstenar i det teoretiska bygget. Om de förnekas blir vetenskaplig verksamhet omöjlig. Och vetenskapens framsteg har gång på gång bekräftat den egna verksamhetens giltighet. Detta gäller såväl humanistiska som naturvetenskapliga vetenskaper.

Objektiva fakta inom humaniora kan vara att en text föreligger som skall tolkas av forskaren, samt att texten är avfattad på ett visst språk med en viss handstil och på ett visst antal manuskriptsidor. När vi sedan kommer till författarskap, dateringsfrågor och texttolkning kanske förhållandet blir lite svårare. Objektiva fakta finns naturligtvis i ett historiskt perspektiv, men de är kanske inte helt åtkomliga för oss nu. Det kan vara sannolikt att en viss författare skrev texten vid en viss tidpunkt och med vissa intentioner. Sannolikheten kan då presenteras (i hypotesform) med mer eller mindre säkert bevismaterial, och vi ligger mer eller mindre nära den historiska sanningen (dvs "wie es eigentlich gewesen").

Inom naturvetenskaperna arbetar

man också å ena sidan med objektiva fakta och å andra sidan med mer eller mindre sannolika teoretiska tolkningar och helhetsbilder. Inom geologin rör man sig med objektiva fakta, t ex jorden, jordskorpan, vulkaniska, metamorfa och sedimentära bergarter, sekvenser av sediment i exempelvis stenbrott samt fossilförekomster. När geologin är beskrivande och analytisk rör den sig med objektiva fakta, eftersom resultaten är oberoende av den enskilde forskaren. De kan genom observation och experiment upprepas av andra forskare.

Men geologin har även en spekulativ sida (= historisk geologi), som stundom blandas samman med den beskrivande och analytiska (= fysisk geologi). När en geolog arbetar med historisk geologi gäller det inte enbart att beskriva och analysera, utan han skall även placera in sina iakttagelser i ett historiskt förlopp som inte är åtkomligt för honom. Här rör man sig med historiskt unika händelser utan möjligheter att återupprepa det förgångna. Genom att jämföra med verk samma processer i vår egen tid kan man dock resonera sig fram till

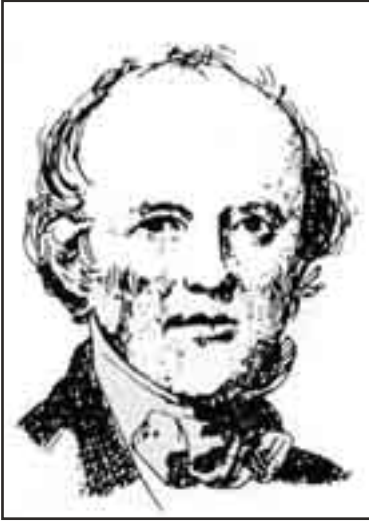

Vetenskaperna specialiserar sig allt mer. Många forskare känner mest bara till sitt eget forskningsområde och har svårt att kunna göra något när det gäller de mer övergripande frågorna. (Arkivbild)

tänkbara förhållanden. Man föreslår hypoteser, dvs antaganden, som får ligga till grund för prövningar och undersökningar med iakttagelser och rekonstruktioner.

Intelligent gissningsarbete

När man spekulerar genom att föreslå hypoteser - dvs med vetenskapsteoretikern Karl Poppers ord bedriver ett förhoppningsvis intelligent gissningsarbete - om hur vissa bergarter och fossil kan ha bildats, sker detta näst intill alltid inom en viss forskningstradition. Denna forskningstradition förser forskaren med en referensram, och den enskilde forskaren kan vara mer eller mindre bunden till denna. Även om man ansluter sig till en forskningstradition är det tecken på en intellektuell öppenhet och vitalitet om man kan tänka sig in i andra tolkningsmodeller och - kanske utan att

Charles Lyell - den forskare vars tankar helt har dominerat geologisk forskning under ca 150 år, och till stor del gör det fortfarande i dag. (Från "The Rise of the Evolution Fraud", M Bowden 1982.)

ta ställning för eller emot - pröva alternativens starka och svaga sidor. Mellan olika vetenskapliga skolbildningar är således metodiken och objektiva fakta vanligen gemensamma, men man skiljer sig åt i tolkningsfrågor.

Utan några som helt anspråk på att ha gett en fullständig bild av geologivetenskapen vågar jag ändå hävda att man såväl inom denna som inom andra vetenskaper inte tillräckligt tar hänsyn till de svårigheter den historiska dimensionen tillför. Man kan inte utan vidare tala om t ex bergsformationers tillkomsttid under årmiljoner som objektiva fakta.

Uniformism

När den holländske naturvetaren och vetenskapshistorikern Reijer Hooykaas skrev sitt arbete "Natural Law and Divine Miracle" (Leiden, 1959) under slutet av 50-talet och redogjorde för olika geologiska skolor under 1800-talet, påpekade han betydelsefulla oklarheter i den skola som kallas för uniformismen. Ordet kommer av latinets *uniformis*, som betyder enformig, och den som räknas som grundaren av skolan, Charles Lyell (1797-1875), menade i sitt trebandsverk "Principles of Geology" (1830-33) att nyckeln till det förflutna är nuet. De naturlagar man registrerat menades alltid ha varit i funktion, men dessutom hävdades det att geologiska processer inte varierar vare sig i slag eller styrka genom tiderna.

Tolkningen skulle så att säga vara enformig och likformig i alla tider.

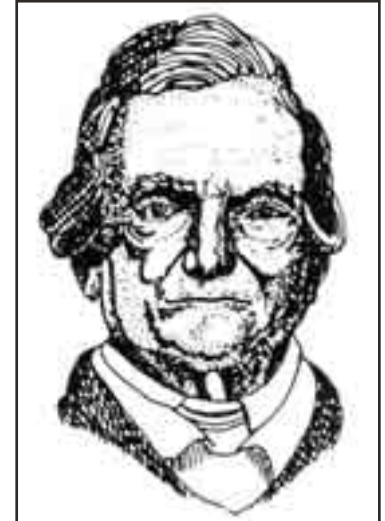
Den metodiska princip som Lyell förde fram ligger dock till grund för alla historiska vetenskaper och alla historiska sidor av naturvetenskaperna, och den var känd och erkänd bland naturvetare långt före Lyell. Andra professionella geologer inom alternativa skolor hade sedan länge använt sig av uniformism som geologisk metod. Uniformismen är egentligen en självklar rationell utgångspunkt när historiska förlopp (inom vilken vetenskap eller för övrigt vilket vardagligt sammanhang som helst) skall utrönas, så långt detta nu är möjligt. Ty som princip innebär uniformismen att vi tolkar in erfarenhetsmässigt belagda processer i ett tänkt orsakssammanhang och i tänkta historiska förlopp, vilka rimligen kan ha lett till det vi observerar ute på fältet. För geologin innebär det att kunskaper inom ren beskrivande och analytisk geologi utgör en naturlig utgångspunkt och referensram för historisk geologi. Det är blott och bart att tillämpa principen om att det vi ser i dag också gäller för historiska förlopp.

Andra skolor

Geologin var en etablerad vetenskap före Lyell, trots att många geologer och vetenskapshistoriker anser att geologin föddes med Lyells arbeten i början av 1830-talet. Katastrofister kallas vanligen de som antog främmande orsaker till geologiska processer i jordens historia. I bakhuvudet figurerade säkert Bibelns Gud, som de menade hade initierat syndafloden etc. Aktualister benämns de som ansåg att de geologiska processer vi kan observera i samtiden varit verksamma i alla tider men i en oändlig omfattning i det förflutna. Dessa menade ofta att den världsvida översvämning som nämns i Bibeln också kan märkas på jordskorpan. Representanter för båda riktningarna var välutbildade och erfarna geologer, liksom fransmannen Cuvier och engelsmännen Buckland, Sedgwick, Murchison, Conybeare och Miller.

Uniformismen som dogm

Det nya med Lyell var att uniformismen kom att bli en dogmatisk fast utgångspunkt. Lyell och hans efterföljare lät således hellre ett problem vara olöst än

Adam Sedgwick - en av dem som visade att Lyells teori skapade många problem. (Från "The Rise of the Evolution Fraud", M Bowden 1982.)

att de accepterade en lösning som gick ifrån uniformismen som princip. Här hjälpte det inte att kunniga geologer, som professor Adam Sedgwick m fl, gav exempel på svåra problem för Lyells modell. Lyell accepterade helt enkelt inte motbevisning grundad på erfarenhet, vilket illustrerar våra principers makt över fenomenen. Lyell gjorde undersökningar grundade på erfarenhet, men det var ett teoretiskt system som styrde hans tolkningar av verkligheten. Hooykaas vill förklara denna dogmatism med Lyells deistiska ståndpunkt. Gud hade likt urmakaren och hans klocka lämnat sin skapelse. Nu rådde naturlagarna och uniformismen kom att betraktas som en sådan. Gud menades inte gripa in och dessutom verkade alla processer i samma utsträckning som alltid.

Lyell var en stor vetenskapsman och en av samtidens främsta geologer. Hans auktoritet bidrog således till att uniformismen blev till en oskriven lag. En sund vetenskaplig metod, som på ett tidigt stadium rensar bort fantastiska spekulationer, blev till en tvångströja på verkligheten. Inom god vetenskap skall nämligen inte observationer och experiment anpassas till teoretiska system, utan teorierna skall omarbetas eller förkastas, allt efter vad erfarenheten säger.

Denna medvetenhet gör att uniformistisk metod eller en aktualistisk grundsyn är en rimlig utgångspunkt för den historiska geologin. När data

Grand Canyon är en imponerande naturformation som uniformister använder för att visa på de geologiska lagrens historia. Katastrofister menar, med fog, att en stor översvämning med efterföljande svårartade händelseförlopp bättre förklarar vad vi ser. Foto: Erik Österlund.

prövas och förklaras av den uniformistiska metoden är det utmärkt. Men när data bättre förklaras av katastrofistiska antaganden, skall de inte tillbakavisas. Nuvarande geologer arbetar i allt större utsträckning utifrån den aktualistiska inställningen och har således befriats från en uniformistisk dogmatism. Men allt fort råder ofta en skepsis emot mer övergripande katastrofistiska tolkningsmodeller. Lyell cementerade uppfattningen om jordens enorma ålder, och dessa tidsbegrepp är nu invävda i de flesta biologiska utvecklingsspekulationer. Detta låter sig svårligen ruckas av motbevisning, grundad på undersökningar och erfarenheter.

Med en noggrann genomgång av geologers metoddiskussioner under 1800-talet och fram till slutet av 1950-talet visar Hooykaas i det ovan nämnda arbetet och annorstädes att Lyell var orättvis i sin återgivning av och angrepp mot andra skolor inom geologivetenskapen. Uniformisterna kom att dominera den historiska geologin och historieskrivningen, och man

misskrediterade forskare som visade tendenser till att acceptera någon form av katastrofism. De anklagades ofta för att vara uppboundna till Bibeln och "syn-daflodsmynen" utan att deras fältgeologiska undersökningar och metodiska resonemang egentligen analyserades innan de tillbakavisades.

Uniformismen som dogm exemplifieras vidare av Lyells sena accepterande av katastrofisten Louis Agassiz istidshypotes. Den svenske idéhistorikern Tore Frängsmyr har i arbetet "Upptäckten av istiden" (1976) behandlat förhållandet. Och ett stort antal utländska forskare har i Hooykaas efterföljd vänt sig mot uniformisternas tendentiösa historieskrivning och återupprättat de andra skolorna som seriösa alternativ till uniformismen. Ett av de viktigaste arbetena är holländaren Nicolaas A Rupkes arbete "The Great Chain of History, William Buckland and the English School of Geology" (1814-49) (Oxford, 1983). Här återstår dock mycket arbete för geologihistoriker.

Neokatastrofism

När nu geologer, för att nämna några, som Joachim Scheven och Steven Austin ger ut arbeten som "Karbonstudien, Neues Licht auf das Alter der Erde" (Neuhaussen-Stuttgart, 1986), "Mega-Sukzessionen und Klimax im Tertiär, Katastrophen zwischen Sintflut und Eiszeit" (Neuhaussen-Stuttgart, 1988) och "Catastrophes in Earth History, A Source Book of Geological Evidence, Speculation and Theory" (El Cajon, 1984), har de etablerade traditioner inom geologivetenskapen att anknyta till. Det är också i detta sammanhang och i denna tolkningstradition av den historiska geologin man skall inordna kvartärgeologen Mats Moléns olika geologiska avsnitt i boken "Vårt ursprung?" (4:e uppl. 2002). Man skulle kunna säga att de står för en uppdaterad katastrofism, dvs neokatastrofism, och den gängse aktualismen.

För en öppen debatt

Vad beror det då på att katastrofistiska förklaringsmodeller svårligen får

komma till tals och stundom förtigs och rent av nonchaleras? Låt mig försöka ge ett utkast till svar. Mina punkter är tre, och det hela handlar om ökad historisk och övergripande kunskap samt tolerans mot och intresse för avvikande ståndpunkter, när grunderna i form av objektiva fakta och metoder är desamma. Det berör 1. geologins idéhistoria, 2. vetenskapernas specialisering och 3. intellektuell öppenhet. Geologins idéhistoria har jag behandlat ovan och det finns numera en rikhaltig litteratur i ämnet. Den intresserade bör i de större biblioteken till en början söka på namn som R Hooykaas, T Frängsmyr, S F Cannon (W F Canon), N A Rupke och MJS Rudwick. De andra två punkterna skall jag komma till nu.

Vetenskapernas specialisering

Geologivetenskapen bygger på andra mer grundläggande vetenskaper och har likt alla andra naturvetenskapliga discipliner expanderat oerhört under 1900-talet. Geologin är beroende av astronomi, kemi, fysik och biologi för att i tur och ordning kunna placera in planeten Tellus i sitt universella sammanhang, bedriva analytiska studier av stenar och material i jordskorpan, studera de olika fysiska krafter som berör jorden, och tolka fossilens vittnesbörd. Till dess deldiscipliner räknar vi bl a mineralogi, petrologi, strukturell geologi, geomorfologi, ekonomisk geologi, stratigrafi, paleontologi och paleogeografi. Kunskapsbanken har ökat i sådan omfattning att få vågar sig på övergripande problem och sammanhang. Avhandlingar och forskningsprojekt tenderar nuförtiden att bli så snävt avgränsade att den enskilde forskaren tvingas till en bundenhet vid en geologisk skola vad gäller de övergripande frågorna.

Nittonhundratalets enorma expansion inom naturvetenskaperna har inneburit, att de enskilda forskarna fått det allt svårare att kunna överblicka ens den egna vetenskapens alla områden. Detta kan enligt min mening förklara den obenägenhet många har att ta till sig nya infallsvinklar inom vetenskaper som biologi och geologi. Det är också just dessa vetenskaper som berörs av biblisk skapelsetro och ett försanthållande av vad Bibeln säger om den stora världsvida översvämningskatastrof som lite olyckligt, när det gäller

vetenskapliga sammanhang, kallas för syndafloden.

Intellektuell öppenhet

Oavsett om enskilda vetenskapsmän håller Bibeln för sann eller inte, och oavsett om kristna håller Bibeln för sann eller inte, när det gäller utsagor som har naturvetenskapliga konsekvenser borde alla nya perspektiv bedömas förutsättningslöst och rättvist. När Scheven, Austin och Molén m fl skriver om katastrofism, bör man bedöma deras arbeten utifrån deras förutsättningar, faktaredovisning och argumentering i tolkningen. Med förutsättningar menar jag deras vetenskapssyn och metodologi, med faktaredovisning deras noggrannhet och exakthet i att presentera sakförhållanden och objektiva fakta, och med argumentering i tolkningen avser jag de enskilda argumentens och den övergripande tolkningens hållbarhet vid en sakkunnig och kritisk prövning. Brister arbetena i dessa avseenden är det inte så mycket att säga till författarnas försvar.

En farlig position

Katastrofism - liksom för övrigt skapelsetro - möts ej sällan av arrogans och

förbiseende. Ofta beror denna reaktion dock på en osäkerhet och stundom oförmåga eller ovilja att identifiera sig med en övergripande alternativ tolkningsmodell. Ett skifte av referensram kan för en del upplevas som ett alltför arbetsamt och omvälvande företag och ibland rentav som ett hot (till och med om de gör det enbart som en tankelek). Vad som emellertid alltid behövs i alla vetenskapliga sammanhang är en saklig prövning av kunniga och skärskådande kritiker. En kritiker skall inte vara negativ utan positiv till nya infallsvinklar från kunnigt håll. Ett tecken på sann vetenskaplig attityd är detta slag av intellektuell öppenhet. Man behöver inte byta ståndpunkt för att sätta sig in i andras sätt att tänka och tolka tillvaron. Snarare är det ett bevis på en gammal god sanningslidelse att behärska ståndpunkter man inte intar.

Många vet vad de tror men inte vad de inte tror. Det kan vara en farlig position.

Artikeln har tidigare varit publicerad i Genesis 2-89, ett nr som tyvärr är slutsålt. På vår hemsida www.genesis.nu finns mer info om t ex Joachim Schevens forskning. □

VÅRT URSPRUNG?

Om universums, jordens och livets uppkomst samt historia
av Mats Molén

**Den efterfrågade
reviderade upplagan!**

Du som bara har tillgång till de tre första upplagorna saknar mängder av nya fakta! (Se beskrivning i Genesis nr 2: 2000.)

Boken är dessutom uppdaterad med flera hundra nya referenser, exempelvis ca 110 referenser om biokemi i stället för ca 35 i upplaga tre (1991), varav flera från år 2000. Du kan vara säker på att det mesta av det allra senaste inom vetenskapen kommer med! Mycket fakta även för forskaren på sitt respektive område!

Vårt ursprung? 340 sidor – 220 kr
Enhetsporto oberoende av antal böcker: 35 kr

Info och beställningar: Stefan Halldorf, Alg.8, 38841 Trekanten.
Eller från bokbordet på Genesis hemsida: www.genesis.nu

Genesis - en jättebra bok!

MATS MOLÉN

Jag brukar alltid göra reklam för Genesis samt vår hemsida, när jag håller föreläsningar om vårt ursprung (jag har oftast med mig ett helt bokbord fullt av äldre årgångar av Genesis, till försäljning). Jag brukar då visa upp ett nummer av Genesis och säga "det här är en bra bok!". Folk kanske blir lite konfunderade, och när jag är i södra Sverige brukar jag ibland säga att vi norrlänningar kallar detta för böcker. Ok - säger jag sedan - det är ingen bok - men det är lika bra som en bok!

Tidningar läser man och slänger sedan bort, men Genesis håller år efter år! Den är full av fakta, och man kan gå tillbaka till den igen och igen, precis som till en bok, och hitta svar på många av sina frågor.

Nu har förlaget XP Media uppmärksammat detta, och gett ut en samlingsvolym av några speciellt utvalda artiklar ur Genesis i bokform. Artiklarna har även uppdaterats med nyare data om det funnits skäl till detta. "En bok om vetenskap, evolution, skapelse, gudstro" innehåller många mycket värdefulla artiklar, sammanställda till ett verk för extra stor spridning. Boken handlar mest om de grundläggande frågorna om filosofi och vetenskap - hur får man jobba och hur kan man jobba med ursprungsfrågorna - men där finns även rena skapelseartiklar

Vetenskapens framsteg under de senaste två seklerna har väsentligt förändrat vårt samhälle men har inte på något avgörande sätt förändrat de existentiella frågeställningarna och gett svar på de stora livsfrågorna. Den tidigare tron på den moderna vetenskapens förmåga att kunna lösa alla problem och ge svar på alla frågor har i dag kraftigt reducerats. En bok om VETENSKAP, EVOLUTION, SKAPELSE, GUDSTRO innehåller ett antal oberoende artiklar skrivna av tio olika författare med en introduktion av Per Landgren. Artiklarna belyser på olika sätt vetenskapens förhållande till de stora livsfrågorna och den kristna tron speciellt inom områdena evolution och skapelse. Skillnaden mellan vetenskap och tro, fakta och förmodan, klargörs och åskådliggörs genom många exempel. Bitvis innebär detta ett skarpt ifrågasättande av etablerade föreställningar. Frågan om hur subjektiv den objektiva forskningen egentligen är ställs på sin spets. Förhoppningen är att boken skall tjäna som ett inspirerande inlägg i den ständigt pågående debatten om vetenskapens relation till de existentiella frågorna.

som innehåller fakta om information och intelligent design.

Boken inleds med en helt nyskriven introduktion samt en artikel av idéhistorikern och riksdagsledamoten Per Landgren, vars specialarbete på gymnasiet blev injektionen som drog igång vårt arbete om ursprungsfrågorna i Sverige. PL visar hur evolutionister har det mest grundläggande tankefel man kan tänka sig - de anser metoderna för undersökningar vara osäkra (dvs vetenskapen), men resultaten vara säkra (dvs evolutionsteorin). Samtidigt börjar fler och fler filosofer världen över inse att tanken om en skapare måste få mer plats. Sedan följer PL:s artikel om evolutionsteorins kanske största idéhistoriska myt - nämligen att Darwin började tro på evolution när han såg olika arter av finkar på Galápagosöarna.

Kjell Ulander, lärare i fysik, "rättar" till idéhistorien och visar hur 1800-talets kultur var en drivande tanke bakom evolutionsteorins uppkomst och framgång - och när Darwin gjorde detta till en "vetenskaplig teori" kunde man kolonialisera världen och utrota andra raser och utnyttja de fattiga utan att ha dåligt samvete för det. Det var ju bara rätt att den starkare, mer utvecklade, rasen skulle ta över. Olof Amkoff, bibellärare, har visat hur idéhistorien ytterligare förvanskats, genom att man menat att kyrkan trott på en platt jord (- kyrkan har aldrig förespråkats en platt jord - aldrig någonsin, så vitt man kan se!). Doc Curt Roslund, som i många år jobbat mot pseudovetenskap, visar hur kristna tagit avstånd från eller ibland anammat pseudovetenskap - i detta fall astrologi. Det är mycket tänkvärdt för hur vi skall se på världen i dag - skall vi följa vad "de flesta" tror, eller skall vi hitta egna vägar med hjälp av Bibeln?

Docent Sven Reichmann beskriver i en grundläggande artikel vad vetenskap är, hur vetenskapen blivit religion, sambandet mellan moral och tro, samt hur vetande, vishet och tro kompletterar varandra. Krister Renard, fysiker, visar hur människor, både kristna och icke kristna, tänkt fel om Gud - vi har satt in Gud där vi inte förstått hur saker och ting fungerar fast det egentligen borde vara tvärtom! Tomas Widholm, historiker, går igenom varför evolutionister inte vill lyssna på argument emot evolutionsteorin, och hur evolutionen blivit

ett paradig. Kjell Ulander har med ytterligare bidrag om tankefel inom vetenskapen, design, och hur vi kan se en Skapare i naturen genom den information som finns i skapelsen. Renard gör en djupdykning i informationsområdet, så vi kan förstå ännu bättre hur man kan se världen som skapad.

I avslutningen av boken kommer några artiklar som visar hur vi kristna borde tagit itu med skapelsefrågorna, och hur vi faktiskt gjort. Anders Gärdeborn, som varit ordförande i föreningen Genesis i många år, menar att denna fråga är den mest åsidosatta frågan bland kristna. Läkaren Magnus Landgren visar hur vi kristna faktiskt börjat tänka som ateister, utan att vi märkt det (!), och "flutit" in i det darwinistiska tänkandet i vårt samhälle. Teologen Vesa Annala visar hur bortgjorda vi kristna varit när vi sysslat med

ursprungsfrågor, medan t o m ledande ateister sett att det egentligen bara är skapelsetanken som fungerar logiskt för kristna. Kristna evolutionister får logiska problem med många tankar, som de inte tycks vilja se. Vesa ger även förslag till hur vi skall ta upp ursprungsfrågorna, för att alla skall få bättre medvetenhet om hur viktiga dessa frågor är.

Köp boken, sprid den - och se att tankar kring skapelsetro verkligen håller!

Boken kan köpas genom föreningens bokbord för 190 kr plus porto. Gå in på hemsidan www.genesis.nu.

*Boka in din semester nästa sommar redan nu!
(Eller åtminstone en del av semestern...)*

Vill du nå 10 000-tals människor med information om vårt arbete?

Kom till Umeå och Den Förhistoriska Världen nästa sommar, till Stora NOLIA-mässan 1-10 augusti, med ca 130 000 besökare. (Se hur intressant det var förra året - tre artiklar i Genesis nr 3 2001.)

Men, vi behöver folk som hjälper till på museet hela sommaren, från det att skolan slutar, tills den börjar igen, med allt möjligt! Snickare, konstnärer, de som är trevliga, duktiga byråkrater - och allt annat man kan tänka sig!

Under NOLIA-mässan behöver vi personer med alla möjliga sorters kunskaper - de som kan hålla ordning, de som kan gömma fossil, de som kan bjuda på saft, de som kan prata om ursprungsfrågor, de som kan dela ut broschyrer, de som kan ha djupa personliga samtal med människor, de som kan underhålla eller hålla föredrag för fler eller färre människor.

Det sistnämnda kan bli extra intressant, om vi får ihop så mycket medel (pengar...) och folk som vill ställa upp - att vi kan ta hand om alla program på alla scener på NOLIA-mässan samtidigt under en hel dag! Preliminärt bokad är ett motorcykelgäng och en rockgrupp (och kanske en kristen biljardspelare), men vi måste ha en del lugnare framföranden också (typ psalmer och sånger).

Vill du stödja evenemanget ekonomiskt tar vi gärna emot ditt bidrag på postgiro 488 08 44-8, Den Förhistoriska Världen. Vi behöver medel för att kalla en del kristna artister o dyl, och för att täcka kostnader för dem som reser till Umeå för att hjälpa till och behöver ekonomisk ersättning på något sätt.

Hör av dig för förfrågningar eller anmälan per telefon på 090/138466 eller per mail, till: Mats.molen@swipnet.se

Forskare under press!

Det är inte lätt att vara forskare! En tredjedel av alla forskare i statliga eller nyligen privatiserade laboratorier i England, har blivit pressade att ändra sina resultat för att t ex passa "kundens förväntningar". Undrar hur många som måste ändra för att det skall passa evolutionsteorin?

MM

Källa: Loder, N "UK Scientists Under Pressure to Please", Nature, vol 403, 17 febr 2000, sid 689.

Behövs det pengar till viktig verksamhet, någonstans?

Du kan få hjälpa till att samla in medel, på ett enkelt sätt, till alla möjliga organisationer, samtidigt som du själv kan få in medel och t o m kan leva på det om Du vill jobba lite extra!

Ta kontakt med Matsmolen@swipnet.se så får du mer info, eller ring på 090/138466.

Nu är det klart!

Du kan stödja mängder av viktig verksamhet, samtidigt som det går medel till arbetet med ursprungsfrågorna, samtidigt som du själv kommer att få mer pengar över! Telefoni och mobiltelefoni, snart elenergi och internet - alla dina räkningar kan bli lägre, och du vet att samtidigt går det medel till viktigt arbete!.

Ta kontakt med Matstel@swipnet.se, Mats Molén 090/138466 (hemsidesadress kommer till nästa nummer av Genesis)

Resestipendier

Styrelsen i Föreningen Genesis har vid flera tillfällen diskuterat att bevilja resestipendier till för föreningen intressanta konferenser och sammandragningar. Nu är detta möjligt.

Inför 2003 vet vi om två stora konferenser:

- Creation 2003, som ordnas av Answers in Genesis, 22-26 maj i West Harrison, Indiana, USA. Mer info: www.answersingenesis.org/creation2003
- 5th International Conference on Creationism, 4-9 augusti, Geneva College, Pittsburgh. Detta brukar vara en mycket stor samling, med flera parallella föredrag. Mer info: www.csfpittsburgh.org/icc03.htm (än så länge knapphändig)

I din ansökan om stipendium berättar du lite om din bakgrund, varför du vill åka och hur stort stipendium du söker. Som förutsättning för beviljande av stipendiet ingår att skriva minst ett reportage för tidningen Genesis. Även bilder bör naturligtvis bifogas. Stipendiet är på max 5000 kr.

Skicka din ansökan till föreningens ordförande: Paul Annala, Plöjaregatan 105, 583 33 Linköping. Ansökan per e-post till ordforande@genesis-vus.se går också bra. Sista ansökningsdag för

- konferens a) 28 februari 2003
- konferens b) 30 april 2003

Skapelselitteratur 2!

The answers book	Batten, Ham mfl	120 kr
Creation evangelism for the new millennium	Ken Ham	120 kr
Refuting evolution	J. Sarfati	120 kr
The case for faith	L. Strobel	180 kr
The Wedge of Truth	P. Johnson	240 kr
Tro eller veta eller bådadera?	V. Annala	85 kr

Beställes från bokbordet, bokbord@genesis-vus.se På ovanstående priser tillkommer enhetsporto på 35 kr per beställning, oavsett antal böcker. Beställ gärna också suverän bokplast samtidigt – förlänger livslängden på dina pocketböcker oerhört! Hård plast fram och bak, mjuk i ryggen. 10 kr för mindre storlek, 15 kr för lite större böcker!

I KALIFORNIEN, USA

...har ett par forskare - Hutchinson och Garcia - gjort en biomekanisk kalkyl över sprinterförmågan hos Tyrannosaurus rex. Resultaten visar att denna så berömda forntidsbjässe ingalunda var den snabblopare som det ofta framställs i olika sammanhang. Enligt Hutchinsons och Garcias kalkyler saknade benmusklerna hos T rex den styrka som krävs för att ett djur i den storleksordningen ska orka springa. En stilla promenadtakt på högst fem meter per sekund skulle T rex orkat presterat efter deras beräkningar. (Det motsvarar ungefär 18 kilometer i timmen, och är den fart som grisar kommer upp i då de springer. Tar man så med i beräkningar att T rex, med sina höga ben, borde kommit en bra bit i ett enda steg så verkar han varit en riktig "slöis".)

Kalkylen stöds av nyligen upptäckta fotspår i Storbritannien från en stor dinosaurie, som man beräknat vandrat fram i ca 8 meter per sekund. Och där har man lämnat tämligen stort utrymme för felmarginaler. Långdistanspromenader är också vad paleontologen Jack Horner (vars team har grävt fram åtta T rex under de senaste tre åren) föreslår som idealiska för de ben som denna så livligt omdiskuterade dinosaurie var utrustad med. Däremot skulle de varit oerhört oeffektiva för att springa och jaga ifatt ett byte.

I samband med Hutchinsons och Garcias beräkningar förs tanken fram om T rex som asätare, något som allt flera börjar se som en möjlighet. (Se bland annat Nationalencyklopedin, Bokförlaget Bra Böcker AB 1998.) Även här är Jack Horner kanske en av de största förespråkarna. Enligt Horner fanns det endast liten plats i hjärnan hos T rex för syncentrat, men däremot stor plats för luktsinnet. Horner menar att T rex förmodligen kunde lukta sig fram till döda djurkroppar långväga ifrån.

På språngmarch eller promenad? Debatten kring T rex går vidare, och lär knappast vara över med de senaste forskningsrönen. (Tyrannosaurus rex på Naturhistoriska riksmuseet i Stockholm. Foto: Mats Molén.)

Han jämför luktsinnet med gamens, som sägs kunna känna lukten av ett kadaver på 25 mils avstånd.

Horners åsikter är knappast populära. Särskilt inte hos de dinosauriefans, som helst vill behålla bilden av den blodtörstiga best, som presenteras i Jurassic Park. Men Horner framhåller att han sysslar med vetenskap, inte med någon opinionsundersökning. Även om det är vad man förväntar sig av en forskare, är det skönt att höra någon som vidmakthåller det. Frestelsen att vara populär är som bekant alltför stor ibland, även för denna yrkesgrupp.

Källor: Nature 2002 vol 415 sid 971, 1018-1021. New Scientist 2002 vol 173 sid 6-7. Science vol 295 sid 1620-1621. www.dinosaurmarg.htm.

Läs mer: Horner o Lessum "The Complete

T.rex", Simon och Shuster 1993 och Molén M "Vårt ursprung?", XP-Media 2000 sid 251-252.

I INDIEN

...har man gjort nydateringar av några klippor, som enligt evolutionsteorin och den geologiska tidsskalan är miljardtals år gammal havsbotten. Klipporna daterades för några år sedan då en tysk paleontolog menade sig ha funnit fossila maskgångar i dessa. (Se Genesis nr 1 2000.) Andra forskare tvivlade dock på detta på grund av klippornas ålder. En del forskare trodde att det inte rörde sig om maskgångar, medan

andra menade att de var feldaterade, eftersom man funnit betydligt yngre fossil just ovanför maskgångarna.

Men då nu två av varandra oberoende grupper, har nydaterat fynden har man fått fram en ännu äldre datering, nämligen 1,6 miljarder år. Det är en halv miljard år äldre än den tidigare dateringen och ungefär en miljard år äldre än den allmänt accepterade åldern

Fossila maskspår från Österlen i Skåne. Foto: Mats Molén.

av de äldsta spårfossilerna från något komplext djurliv. Den höga åldern gör att fynden helt förkastas som maskgångar av vissa forskare, som istället ser dem som förstenade lersprickor.

Även Seilacher, som fann spåren från början, säger nu att det på grund av åldern ter sig osannolikt att det rör sig om maskgångar, men att han inte har någon annan förklaring. En annan forskare (som medger att ingen är mera kunnig på området än Seilacher) menar dock att hon "vid en närmare granskning" finner att spåren mycket mera liknar lersprickor än spårffossil. Men tillägger också att man inte kan förvänta sig att det skulle finnas en miljard år utan några liknande spår.

Självklart kan det mycket väl röra sig om lersprickor, men frågan är om den högt uppdaterade åldern får utgöra färgade glasögon vid bedömningen, och vad man skulle ha klassificerat fynden som, om man inte "vetat" något om åldern. Och om det nu verkligen skulle röra sig om maskgångar - ja, det är inte första gången man i så fall hittat fossil i "fel" lager.

Källa: New Scientist 1998 vol 160 okt 10 sid 6. Science 2002 vol 295 sid 1209-1210.

I PAKISTAN

...har man gjort ett fossilfynd av lemurtänder, daterade till 30 miljoner år. Forskarna tror att den lemur som tänderna tillhört liknade nutida dvärglemurer.

Fossilfyndet har dock gjorts på - enligt evolutionsteorin - helt fel kontinent. Då dagens lemurer endast lever på Madagaskar har man trott att lemurererna först utvecklades i Afrika, för att sedan kanske förts med så kallade "flytande öar" till Madagaskar. Enligt evolutionsforskarna bröts Madagaskar bort från den indiska subkontinenten runt 25 miljoner år innan lemurerernas utveckling tog sin början. Det finns dock en teori om att det skulle funnits en kedja med småöar mellan Indien och Madagaskar, som lemurererna kunde ha använt. En teori som det nya fossilfyndet skulle kunna passa in i.

Men fyndet passar också in i tron att de fossila tänderna tillhört någon lemur som omkommit i Noas flod. Eller möjligen från någon katastrof efter floden, då fossilerna hittats tämligen högt upp i lagren. Pakistan ligger ju inte alltför långt bort från Ararat.

Källa: New Scientist 2001 vol 172 okt 27 sid 20.

I AUSTRALIEN

...har några klippor uppdagat några mikroskopiskt små strukturer, vilka beskrevs som fossila bakterier i den första vetenskapliga rapporten om dessa. Nu hävdar dock andra forskare att det inte alls rör sig om bakterier, utan om helt andra strukturer, medan återigen andra diskuterar vilka slags bakterier det rör sig om.

Klipporna där de hittats är dock, enligt evolutionsteorin och den geologiska tidsskalan, daterade till 3,5 miljarder år, vilket gör det hela ganska kontroversiellt. Det innebär nämligen att livet på jorden både skulle startat tidigare och utvecklats snabbare än vad man enligt evolutionsteorin skissat upp som modell för livets utveckling på jorden. Och precis som man så ofta finner i de vetenskapliga artiklarna, då nya fossilfynd och vetenskapliga upptäckter görs, heter det att textböckerna kan få lov att skrivas om. Problemet är dock att även i de fall då de nya fynden är tydliga och klara förblir textböckerna tämligen oförändrade.

Men ifråga om de tänkbara bakterierna från Australien (av vilka somliga skulle vara kopplade till fotosyntesen) går åsikterna idag starkt isär, och tycks ha strandat mer på det filosofiska planet. En filosofi där den stora frågan är huruvida fossil som ser ut som bakterier verkligen är bakterier eller ej.

Källor: Nature 2002 vol 416 sid 28, 73-76. New Scientist 2002 vol 173 mars 9 sid 5.

I FRANKRIKE

...funderar forskarna över neandertalmänniskans aggressivitet. Detta sedan man nyundersökt en skalle från sagda människotyp med en skada just ovanför pannan. Forskarna tror att skadan förr orsakats av något kraftigt vapen, än av ett fall, då sådana skador förr brukar visa sig på skallens sidor än uppe på hjässan. Det är i så fall den andra indikationen som forskarna hittat av överlagt våld eller aggression bland neandertalarna. Men visst kan man spekulera i att skallens ägare kan ha träffats av något hårt föremål uppe i huvudet av naturliga orsaker. Dessvärre vet vi även med en biblisk historiebeteckning att forskarna mycket väl kan ha rätt. Första Mosebok berättar om hur snabbt aggression och

våld kom in i historien, sedan människan valt att gå sin egen väg bort från "Herren Guds" närhet i lustgården.

"En man har jag dödat för varje sår och en ung man för varje blåmärke" sa Lemek, en ättling till Kain, som redan han blev så aggressiv utifrån sin egen avundsjuka att han dödade sin egen bror nästan i historiens första gryningstimmar (1 Mos 4:8,23). Och med synen på neandertalaren som en vanlig människa, med allt vad det innebär även psykiskt och känslomässigt, förstår vi bara alltför väl att man även bland neandertalarna ibland bar hand på varandra.

Källa: New Scientist 2007 vol 174 apr 27 sid 21

I TANZANIA

...har några ekologer från Bronx Zoo i New York för första gången lyckats fånga den skygga servalningen på film. Det 1/2 till 1 meter långa djuret är extremt skyggt och tillbakadraget, och tros nattetid hålla till uppe i träden och buskagen. Enligt Nature är det cirka 70 år sedan man senast såg någon individ av detta kattliknande djur, och det mesta man känner till om det kommer från en päls som någon tagit vara på år 1932. Förutom denna lilla afrikanska genett finns ett tiotal andra arter av genetter, utspridda över Afrika och angränsande områden. De klassificeras till viverridfamiljen dit bland annat surikaten och och mungon tillhör. Att ekologerna från New York, som filmade rovdjur i en nationalpark i Tanzania, lyckade fånga denna så speciella genett på sin film var väl mera en lyckträff än ett mål i sig. Men man planerar nu vidare studier och forskning för att rädda dess överlevnad.

För oss andra är händelsen en påminnelse om hur mycket utforskat liv som fortfarande gömmer sig i svårtillgängliga områden. Det bekräftas också av ständigt återkommande rapporter om nya arter som forskarna upptäcker och klassificerar världen över. En av de senaste av dessa rapporter kommer från Indonesien där man under de senaste åren hittat flera nya reptilarter, bland annat en två meter lång varan, som nu går under namnet *Varanus mabitang*. Det är således inte bara småkryp som ännu lyckats undgå det vetenskapliga ögat.

Källor: Nature 2002 vol 416 sid 669 och vol 417 sid 890-891. □

The Book of Life

ANDERS GÄRDEBORN

I en debatt är det viktigt att känna till tankar och argument hos meningsmotståndarna. Detta gäller inte minst debatten mellan skapelse och evolution. Därför införskaffade och studerade jag en helt igenom evolutionistisk bok, the Book of Life (BoL), en titel som i förordet jämförs med Livets Bok i Uppenbarelsebokens tjugonde kapitel.

The Book of Life är skriven av ett flertal evolutionistiska författare och redigerad av den nyligen bortgångne Stephen Jay Gould. Att den är ett mycket bra val då man önskar studera evolutionslärans argument avslöjas av dess ambition som finns definierad redan på första sidan:

...The Book of Life kommer inte att dö ut än på ett tag eftersom trots alla sina brister så har ingenting bättre någonsin gjorts inom den viktiga och populära genren av rikt illustrerade berättelser om livets historia på jorden. (sid 1)

Och visst har boken ett imponerande bildmaterial. Men jag bortsåg från detta och sökte efter hårda fakta som visade på evolution. Jag gjorde detta genom att söka efter fossila, eller andra, bevis för de huvudsakliga förgreningar som måste finnas i det antagna evolutions-trädet.

Trots att jag har studerat evolutionslärans svagheter under en lång tid så blev jag mycket förbluffad över att finna att vid *samtliga* avgörande förgreningar i livets antagna utvecklingsträd så saknas bevisen. Det är naturligtvis vid dessa förgreningar som en evolutionist har störst behov av att göra fynd som stöder hennes teori, men det är just här som fynden briljerar med sin frånvaro. Resten av artikeln består av citat ur boken som "beklagar sig" över denna avsaknad av bevis vid de avgörande skedena i den antagna utvecklingen. Kursiveringarna är mina för att förtydliga tankegången.

Encelligt liv

BoL börjar sin berättelse med hur **encelligt liv** antas ha bildats ur organisk, icke-

levande materia:

Men varken han [Stanley Miller som syntetiserade aminosyror på 50-talet] eller någon annan sedan dess har skapat liv i ett provrör, och det finns *mycket vi inte förstår* om hur organiska molekyler sattes samman till primitiva livsformer för 4 miljarder år sedan. (sid 42)

Flercelligt liv

Boken går vidare med att beskriva spåren från uppkomsten av **flercelligt liv**:

Ändå så dyker inga metazoer - flercelliga djur - upp i det fossila materialet förrän för ca 600 miljoner år sedan, *en tystnad på hundratals miljoner år* - inga fossiler, inga spår, inga kemiska indikationer. (sid 45)

Kambriska explosionen

Den s k **Kambriska explosionen** beskriver hur de flesta huvudgrupper (phyla) av djur samtidigt dyker upp i det fossila materialet till synes fullt färdiga. Om denna skriver BoL:

Kambrium har alltid varit ett *mysterium*, en motorväg som startar i öknen... Kan vi förklara den plötsliga uppkomsten av så många fundamentalt olika typer av djur - de grundläggande phyla? Och varför sköt variationen av djur *inom* varje phylum så snabbt i höjden? Vetenskapsmän skulle vilja veta hur "högre" djurfor-

mer fick de funktioner och strukturer de startade med, och huruvida de evolutionära reglerna har ändrats sedan dess. (sid 56)

Fiskarna

För **fiskarnas** utveckling går BoL tillbaka till mitten av 1800-talet och använder en dåtida auktoritet, Hugh Miller, för att beskriva bevisen för utvecklingen:

Miller vidhöll att det fossila materialet *bestred evolution*... Miller framhöll att "Old Red"-fiskarna var *mer komplexa*, och därför mer avancerade, än sina degenererade levande släktingar. De hade effektivt pansar, som moderna fiskar saknar; deras skelett var, utifrån ett helhetsperspektiv, mer komplext då än nu; och mångfalden av huvudgrupper av fiskar i "Old Red"-sjöarna var större än dagens... Detta argument glömdes bort senare på 1800-talet. (sid 70)

Naturligtvis kan man hävda att mycket hänt sedan mitten av 1800-talet men BoL presenterar inga avgörande belägg för att Miller hade fel. Istället avslöjar den bristen på bevis för fiskkäkens utveckling - ett viktigt organ för klassificering av fiskar:

Inga fossila serier visar käkens utveckling, men den mest accepterade teorin lär att den utvecklades genom att förändra slanka ben i halsregionen vilka stödde gälbågar hos käklösa fiskar. (sid 73)

Groddjuren

Groddjurens (amfibiernas) utveckling beskriver BoL på följande sätt:

Ännu en gång kan paleontologerna bara *gissa sig till* mellanformerna. Redan de tidigaste amfibieskeletten uppvisar *fullt utvecklade* skuldror, armbågar och vristleder, tjocka ben, välutvecklade muskler för stöd och rörelse samt tydligt formade händer och fingrar. (sid 80)

Kräldjuren

Förvirringen blir fullständig då **kräldjurens** (reptilernas) utveckling skall föras i bevis:

Ett sentida fynd på Skottland har *fullständigt förändrat* vår syn på reptilernas kronologi... Det verkar troligt att det är en reptil, fast vi kan inte säga vilka amfibier som är dess nära föregångare, eller vilka reptiler som är dess direkta avkomlingar... Till och med efter så många år av samlande och analys, så kan *en enstaka överlevare fortfarande skriva om* hela kapitel i livets historia. (sid 89)

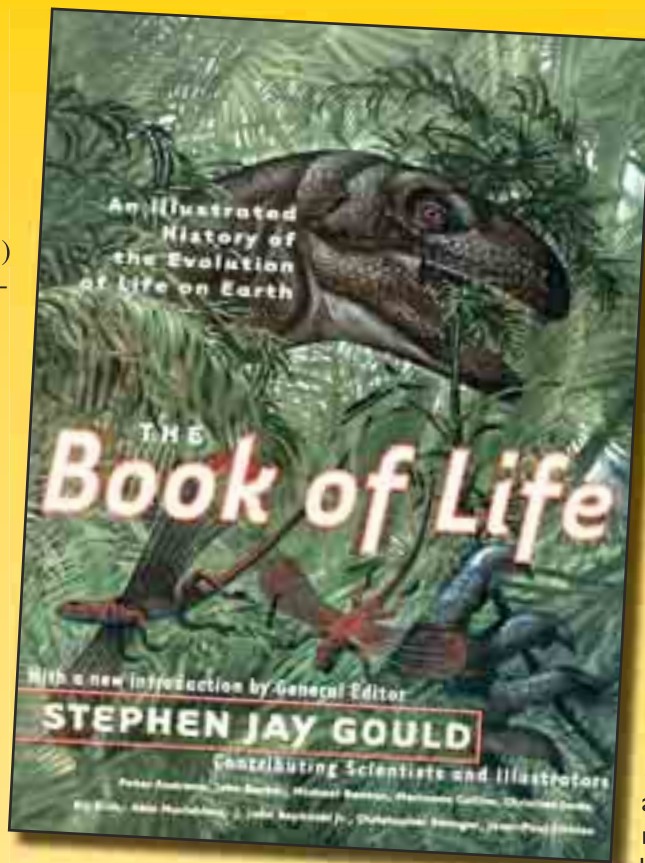
Fåglarna

Fåglarna tros komma från kräldjuren och urfågeln, Archaeopteryx, anses ofta som en viktig mellanform. Om denna skriver BoL:

Fjäderns ursprung är *en gåta som inte löses* av Archaeopteryx, eftersom dess egna är helt moderna. (sid 144)

Däggdjuren

Däggdjuren är nästa stora djurgrupp som antas ha sin egen gren i livets träd. Om dessa står att läsa:

Det är förvånande att alla forskningsansträngningar till trots så är förhållandena mellan huvudgrupperna av placental däggdjur (eutheria) *mycket otydligt* förstådda. (sid 31)

Primaterna

Vår egen gren av det antagna utvecklingsträdet är **primaterna** (herredjuren) och består av halvapor, apor och människor. BoL är mycket försiktig i gissningarna gällande primaternas föregångare, och endast en kandidat, plesiadapiforms, anges. Om dessa skriver boken:

Är dessa de förfäder vi längtar efter att kunna hitta? De efterföljdes av igenkännliga primatgrupper som var så komplicerade att de *måste ha* kommit från enklare föregångare. Kanske skulle vi inte ha varit så angelägna om att välja in dem bland primaterna om [det fossila] materialet *erbjöd mer uppenbara* kandidater. (sid 223)

Gamla världens apor

Förutom halvaporna består primaterna av nya världens och **gamla världens apor**. De senare delas in i de mindre aporna, de stora aporna och människan, och om deras evolutionära samband skriver BoL:

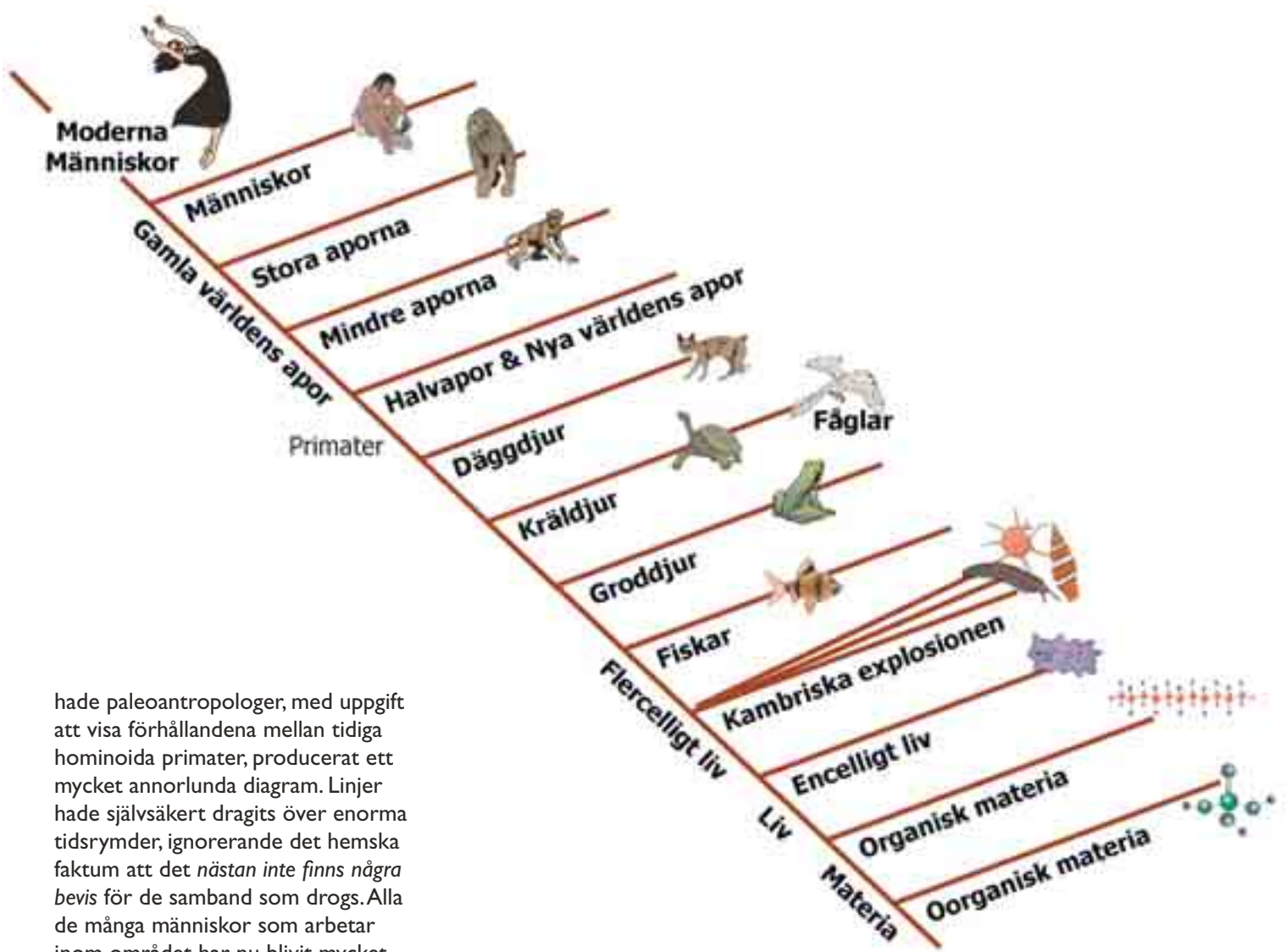
Detta kapitel koncentrerar sig på de hominoida primater som utvecklades i Gamla Världen - de mindre aporna, de stora aporna och människor. Också här *eroderas vår kunskap* av förargliga luckor. Den afrikanska kontinenten är helt enkelt vital för primaternas historia, men *bevismaterialet ebbar ut* under ungefär 9 miljoner år, från halvvägs genom Oligocen till den tidiga Miocen, och under ytterligare 7 miljoner år i sen Miocen. Under den första av dessa tidsrymder (för 31 till 22 miljoner år sedan) började gorillornas, schimpansernas och människans karriärer, men för merparten av denna period så finns *nästan inga fossil* från Afrika. John Reader skrev sarkastiskt på åttiotalet om de nyckelfossil från Europa, Fjärran östen och Afrika som visar på människans evolution att "fortfarande kan de betydelsefulla fynden rymmas på ett biljardbord." En *enstaka nyfunnen skalle* på en oväntad tid eller plats kan alltså *skriva om primaternas historia*. Det har hänt förut. (sid 224)

De stora aporna

De **stora aporna** inbegriper i första hand gorillor, schimpanser och människor och om dessa skriver BoL:

Diagrammet på motstående sida [över de stora aporna] utgör ett klassiskt exempel på hur ökad kunskap under de senaste åren tydligt avslöjar *vidden av tidigare okunskap*, och hur de släktnässiga sambanden som tidigare föreslagits inte varit mycket mer än *gissningar*. Till för ett fåtal år sedan

hade paleoantropologer, med uppgift att visa förhållandena mellan tidiga hominoida primater, producerat ett mycket annorlunda diagram. Linjer hade självsäkert dragits över enorma tidsrymder, ignorerande det hemska faktum att det *nästan inte finns några bevis* för de samband som drogs. Alla de många människor som arbetar inom området har nu blivit mycket mer försiktiga... *Frågetecknen* som finns i mitten av diagrammet representerar den högsta kunskap som finns om vårt eget ursprung. En del sentida författare menar att det finns fler paleoantropologer än det finns fossil att arbeta med, och det i sig bäddar för *gissningar*... Istället för den klassiska bilden av ett sakta grenande träd, så lämnas man med genetiska "öar", djur vars exakta relationer är *nästan omöjliga att utröna*. Det är inte troligt att byggandet av broar mellan dem någonsin kommer att bli annat än *gissningar*. (sid 221)

Ändå har gorillan och schimpansen *nästan ingen fossil historia* alls. (sid 234)

...den senare [underfamilj Homininae] innehåller afrikanska apor och människor, men tyvärr finns *inga kända fossila föregångare* till denna grupp. (sid 220)

Ramapithecus

Om den tills nyligen hyllade människo-apan Ramapithecus skriver BoL:

Från sin unika ställning som vår äldsta förfader så har existensen av Ramapithecus, som ett eget släkte, blivit borttraderad. (sid 221)

Människan

Angående **människans** historia finner vi följande, inte så övertygande, beskrivning:

Den enkla sekvensen från Australopithecus africanus till Homo habilis till Homo erectus och vidare till Homo sapiens, som accepterades av många vetenskapsmän för tjugo år sedan, har ersatts av ett mycket mera komplext mönster och *mycket mindre säkerhet* angående relationer mellan föregångare och efterföljare.

Det finns *väldigt många* sätt på vilka de olika arterna kan relateras till varandra, och den gradvisa förståelsen av att t o m arten Homo Habilis kan bestå av åtminstone två skilda former eller arter har inneburit att de tidigaste stadierna av evolutionen av släktet Homo är *höljda i dunkel*. (sid 230)

Människans föregångare

Om de olika antagna föregångarna till moderna människan skriver BoL:

Habilis

Opinionen växer för att habilis består av åtminstone två olika arter. (sid 241)

Erectus

Som i alla de tre hypoteser som visas här, så är ursprunget av Homo erectus *osäkert*. (sid 230)

Relationen mellan habilis och erectus är *oklar*. (sid 242)

Neandertalare

Fastän Neandertalaren *måste ha* utvecklats från Homo heidelbergensis, så är gränsen dem emellan *inte skarp*, och det finns *ingen konsensus* angående mellan-pleistocena fossil som gör dem uteslutande neandertalare eller icke-neandertalare. (sid 244)

Den moderna människan

Efter den inte helt trovärdiga berättelsen om människans evolutionära ursprung, så borde BoL avsluta med en vederhäftig slutsats om hur den **moderna människans** uppkom. Men icke:

Två modeller dominerar debatten om den moderna människans ursprung... Med användande av samma fossila bevis så har *två kontrasterande bilder* på den mänskliga utvecklingen konstruerats. (sid 232)

Den samlade bilden

Alla dessa citat sammantagna är naturligtvis ett erkännande från ledande evolutionister att deras världsbild inte grundar sig på vetenskapliga observationer, utan på ett grundläggande antagande om att evolutionen är ett faktum. Ett sådant grundantagande, inom vilket de vetenskapliga observationerna tolkas, brukar kallas paradigm. Resonemanget i BoL avslöjar alltså utvecklingslärans status som paradigm och inte som bevisad sanning. Slutsatsen i boken, skriven av redaktören själv, ger dock läsaren en helt annan bild:

Men jag vet att jordelivets historia är den mäktigaste berättelse som kan berättas (eller åtminstone den mäktigaste berättelse som vi kan undersöka med ett rikt lager av faktisk information). (sid 5)

BoL styrker mig i uppfattningen att det är dags för evolutionister att ge upp slaget om fossilen. Dessa historiska lämningar av växter och djur berättar på intet sätt den evolutionistiska historien.

Däremot är de ett starkt indicium för den bibliska skildringen om en Gud som skapar huvudgrupper av djur och växter fullt färdiga från början och om en världsvid översvämningskatastrof som begraver de flesta av dem i olika sedimentära lager.

Naturens vittnesbörd pekar alltså mer än någonsin på den kristne Skaparguden. Och detta trots ofantliga ansträngningar i tid, pengar och engagemang att visa på motsatsen. Vi som bibeltroende kristna behöver dock inte

blunda för de senaste naturvetenskapliga forskningsframstegen. Vi kan med tillförsikt studera dem utan att behöva ge efter för det evolutionistiska paradigmet. Jag menar att jag vet, eftersom jag studerat den bok för vilken...

...ingenting bättre någonsin gjorts...(sid 1)

Stephen Jay Gould (ed): The Book of Life, 2001, W.W. Norton & Company, New York, ISBN 0-393-32156-8

Europeisk skapelsekonferens i Sverige

Konferenser för skapelsetroende i Europa har hållits med regelbundna intervaller sedan 1984, och nu är det dags för den åttonde upplagan av denna intressanta tilldragelse. För första gången står vi i Föreningen Genesis, Sverige som värd för detta evenemang. Konferensen blir på Gullbrannagården, Svenska Alliansmissionens camping, läger- och konferensgård i Halland. Konferensen startar fredag kväll den 15 augusti, och håller på till onsdag lunch den 20 augusti. Föreningen Genesis årsmöte kommer att hållas fredag em kl 14.00.

Konferensen kommer att ha många kvalificerade och högtintressanta talare, bl a Lee Spetner från Israel, Prof. Matti Leisola från Finland, Stuart Burgess från England och Ann-Sofie Albrekt från Sverige. Lördagen kommer att vara en fortbildningsdag för lärare, och söndagen kommer att innehålla en utflykt med fossiljakt. För första gången ordnas det också barnsamlingar, två gånger per dag. Tanken är att den här konferensen skall vara något för hela familjen! På eftermiddagen kommer det att finnas tid för utomhusaktiviteter, där alla som vill kan delta. Gullbrannagården ligger bara 10 minuter från stranden.

Mer och uppdaterad information finns att hämta på konferensens hemsida, <http://www.8thecc.com/>. Där går det också bra att anmäla sig, ju tidigare, desto bättre! Anmälningsavgift till konferensen är 500 kr (250 kr för studerande) före den 16 april 2003. Då höjs den till 700 kr resp 350 kr. Till det kommer sedan kostnader för mat och logi. Genom att vi är på Gullbrannagården med de fina campingmöjligheterna kan man välja själv hur man vill bo och äta. Inbjudan har gått ut till övriga Europa, och redan har de första anmälningarna börjat komma.

Ett sådant här stort arrangemang innebär ett visst ekonomiskt vågspel. Du som känner att du vill och kan stötta konferensen med en gåva gör det enklast genom att betala in till föreningens postgiro, 29 55 88-8. Ange att det gäller en gåva till 8thECC. Självklart behövs det också förbön! Kom gärna ihåg både konferensen och skapelsearbetet i stort.

Stoppdatum

för artiklar i GENESIS

nr 3 2002, 1 sep– nr 4 2002, 1 nov

Skapelsefilmen Origo beställs genom

**Genesis,
Stefan Halldorf
Algatan 8,
38841 Trekanten**

**E-mail:
bokbord@genesis-vus.se**

**Mer info: www.genesis.nu
090-138466**

Efterbeställningar!

Det mesta av arbetet på tidningen sköts ideellt. När du gör en efterbeställning av äldre nummer av Genesis räkna med att det kan ta några veckor. Vi försöker se till att ingen skall behöva vänta längre än 4 veckor. Undrar du över din beställning? Ring Sinikka Ekfjorden 031/883254.

Stöd Genesis – annonsera!

Om Du sätter in en annons i GENESIS kommer den inte bara att vara aktuell just för tillfället utan under flera års tid! Ring till vår redaktör i Hallsberg och beställ plats! Erik Österlund, tel 0582/16575. Adress: PI 5062 B, 69492 Hallsberg. E-mail: erik.osterlund@elgon.t.se

Annonspriser

1/1 sida 2200 kr, 1/2 sida 1100 kr, 1/4 sida 650 kr, 1/8 sida 350 kr, 1/16 sida 250 kr, 1/32 sida 200 kr, minipris 150 kr

Postgiro och pris i våra grannländer!

Inga besvär med växlingsavgifter o dyl, enkelt att prenumerera!

Prenumerationsavgiften i respektive lands valuta:

Danmark: 150 kr (110kr för studerande). *Danskt postgiro: 2 92 15 61*

Finland: 16 euro (12 euro för studerande). *Postgiro: 800011-70845334*

Norge: 150 kr (110 kr för studerande). *Norskt postgiro: 7877.08.18744*

OBS!!! Vid beställning av böcker, gamla nummer av Genesis el dyl över postgiro i Danmark, Finland eller Norge: Räkna ut det ungefärliga priset i svenska kronor och lägg till 1 euro/10 kronor. Vi får nämligen betala en hög avgift (50:-) per överföring när vi får pengarna till svenskt postgiro!

Skribenter i detta nummer:

Paul Annala arbetar som civilingenjör inom telekommunikation. Han är ordförande i Föreningen Genesis och är webbmaster för föreningens hemsida.

Werner Gitt, prof och chef för Tysklands Statliga Fysikinstitut (Physikalisch-Technische Bundesanstalt, Braunschweig) har skrivit många vetenskapliga artiklar inom områden som informations-teori, matematik och reglerteknik.

Anders Gärdeborn har studerat fysik vid KTH och har en civilingenjörsexamen. Han är IT-chef på Statoil Detaljhandel Skandinavien AS.

Gunnel Molén har studerat geovetenskap. Arbetar med Mats Molén på skapelsecentret i Umeå.

Per Landgren är fillic och doktorand i Idé- och lärdoms-historia. Han är också riksdagsledamot.

Seth Erlandsson är docent i Gamla testamentets exegetik och en av Svenska Folkbibelns huvudöversättare.

EXTRAPRIS!!!

BESTÄLL EXTRA NR av nr 3 -02. INKL PORTO:
1 ex 30 kr, 2 ex 53 kr, 3 ex 70 kr, 4 ex 80 kr,
5 ex 90 kr, 9 ex 120 kr.

Sätt in på pg 295588-8 så kommer de på posten.

Webbplats för Genesis: www.genesis.nu

Prenumerationsavgiften

för "GENESIS - en tidning om ursprung" är endast 130 kr (stud: 95 kr).

Tillägg för porto utom Norden är 50 kronor för yt- och 90 kronor för flygpost.

Pgnr: 29 55 88-8 (Sverige)

Vill man ytterligare stödja verksamheten kan man, förutom att bara prenumerera, bli **medlem i Föreningen Genesis**. Medlemsavgiften är 100 kr per år (studerande: 50 kr). Begär föreningens stadgar!

Avsändare:
GENESIS,
Sunknäsv. 26
793 40
INSJÖN

Sprid tidningen till nya prenumeranter!

Förnya din prenumeration för 2003 redan nu!

Ta ett inbetalningskort på posten. Eller betala via Internet till GENESIS pg 295588-8. 130 kr normalpris, 95 kr för gåvoprenumeration. 95 kr för studerande. Ange prenumeration för 2003 och glöm inte namn och adress.

Hur vet du att du betalt din prenumeration?

Längst upp till höger på adressen här ovan i högra hörnet står en bokstav och två siffror. Första tecknet visar om du är Prenumerant, Medlem, Skola mm Andra tecknet visar det år för prenumerationen, t ex 1 = 2001, 2 = 2002 Tredje tecknet visar om Du är medlem och i så fall vilket år Du betalade medlemsavgiften senast. N står för ej medlem. Har du prenumerationsfrågor kan du ringa Pär Andersson 0247-40609 på kvällstid.

Beställ extranummer av GENESIS

nr 1 -88, nr 1, 3, 4 -89, nr 1, 3, 4 -91, nr 1, 2 -92, nr 3, 4 -93, nr 1-4 -94, nr 2-4 -95, nr 1-4 -96, nr 1-4 -97, nr 2-4 -98, nr 1-4 -99, nr 1-4 -00, nr 1-4 -01, nr 1, 2 -02: **25 kr/st. Lägg till porto + exp.avg: 1-3 tidningar: 15 kr. 4 eller fler portofritt.** Hela årgångar kostar normalt inkl porto 100:-. **Betala in på vårt pg 29 55 88-8 (till GENESIS)** och ange din beställning på talongen. För **PRENUMERATION** är priset **130 kr (95 kr för stud.) för 2002** (i Sverige). Beställ prenumeration genom att **betala in på vårt postgiro.**

OBS! Adressändringar

görs till tel 0247-40609
Pär Andersson,
Sunknäsv, 26 793 40 INSJÖN
par.andersson@mbox3.swipnet.se

Föredrag – Seminarier – Undervisning

Flera av medlemmarna i FBS kan i mån av tid hålla föredrag om ursprungsfrågor i olika grupper, på skolor, universitet, kyrkor och olika offentliga platser. Alla föredragshållare anknuter till frågor som rör Bibeln och dess trovärdighet.

Ring och boka!

Föreläsningar med Mats Molén:
5/4 Östersund, 9/4 Skövde.

Följande personer finns till förfogande:

<u>Namn</u>	<u>Ämne</u>	<u>Telefon</u>
Vesa Annala vesa.annala@telia.com	Naturvetenskap, teologi	033/299021
Anders Gärdeborn gardeborn@telia.com	Bibeln och naturvetenskap	021/221 81
Mats Molén mats.molen@swipnet.se	Naturvetenskap, biologi, geologi	090/138466
Lennart Ohlsson	Allmänt om naturvetenskap	090/178833
Göran Schmidt goran.schmidt@gothnet.nu	Naturvetenskapen & kristen tro	031/403089
Krister Renard krister.renard@telia.com	Tro och vetande	018/254294

Prenumeration och beställn. till Finland!

Postgirot i Finland ger oss inte din adress och dina meddelanden från postgiroinbetalningskortet, t ex vad du beställt. Endast ditt namn och hur mycket du betalt till oss får vi veta. **Därför måste du samtidigt med din inbetalning på postgirot skicka ett brev till Genesis, c/o Pär Andersson, Sunknäsv. 26, 79340 Insjön, Sverige.** eller e-mail: genesis.prenumeration@swipnet.se
Meddela: 1. Namn och adress 2. Vad du beställt. 3. Summan och datum för inbetalningen.